

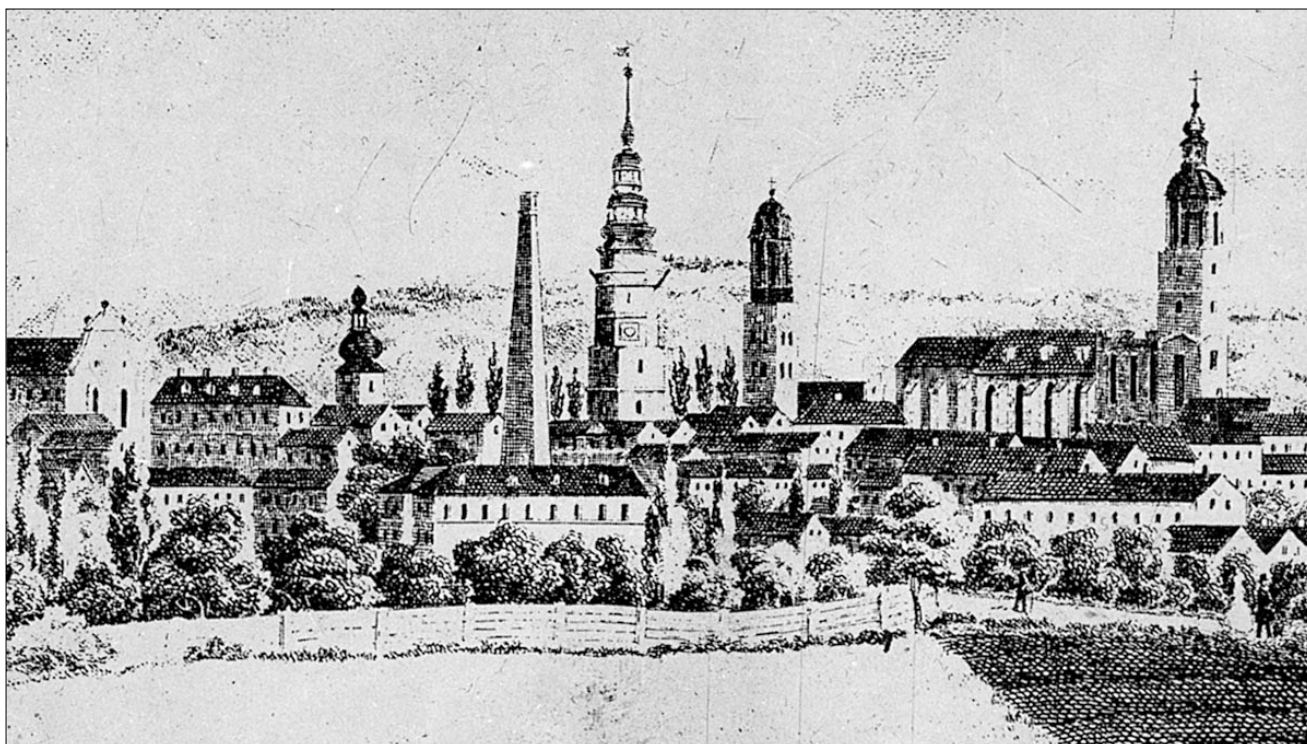
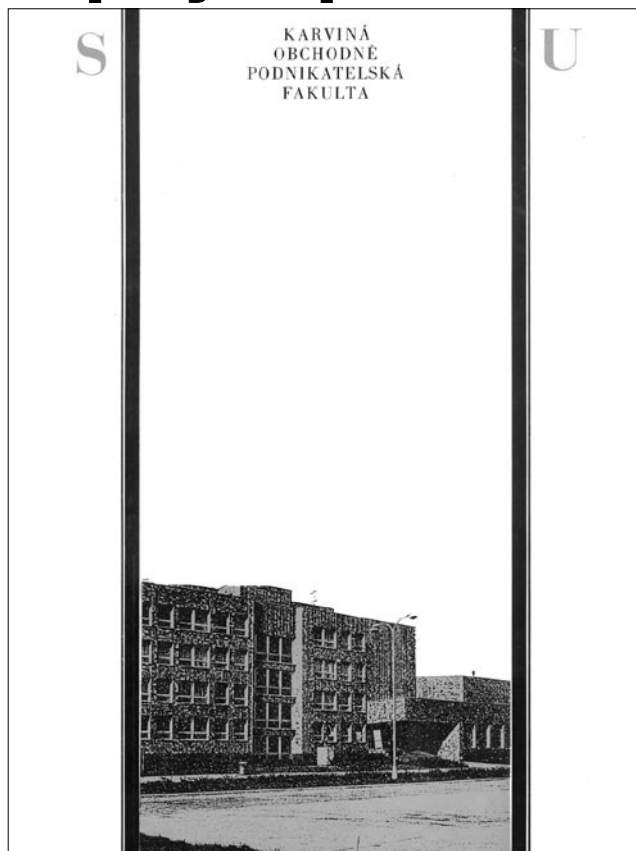
Noviny Slezské univerzity

QUIDQUID DISCIS, TIBI DISCIS (PETRONIUS)

Slezské univerzitě v Opavě je dvacet let

Několik připomínek úplných počátků

Nahoře ukázky dvou vnitřních stránek slavnostního tisku, který k příležitosti oficiálního zahájení výuky na dvou nových fakultách Masarykovy univerzity - Filozofické fakulty v Opavě a Obchodně podnikatelské fakulty v Karvině - na podzim 1990 vydala Matice slezská ve spolupráci s Okresním a Městským národním výborem v Opavě a Slezským zemským muzeem v Opavě. Dole reprodukce části obálky příležitostného tisku označeného podle jeho tiráže jako „účelová publikace č. 2 vydaná Filozofickou fakultou Masarykovy univerzity Opava“ v závěru roku 1990. Publikace přináší fotodokumentaci zahájení výuky za účasti akademických pracovníků jiných univerzit a dalších čestných hostů i první nabídku možností studia na obou fakultách. *Repro archiv*

Slavnostní zahájení výuky 11. října 1990

V Opavě a v Karvině 11. října 1990

Provedení zástupců slezských měst při slavnostním zahájení činnosti prvních fakult Slezské univerzity

Ve slavnostním dni, kdy jsme se sešli při zahájení činnosti filosofické fakulty v Opavě a obchodně podnikatelské fakulty v Karvině, děkujeme nejprve ministerstvu školství, mládeže a tělovýchovy České republiky, že dalo velkorysý souhlas ke vzniku těchto fakult a potřebné finanční prostředky pro jejich činnost. Dále vyjadřujeme vděčnost Masarykově univerzitě v Brně, jejímu rektori prof. Milanu Jelínkovi, akademickému senátu a ostatním pracovníkům, že se s mimořádným dalším ujeli organizačního vzniku těchto fakult, které v počátečním stadiu jsou součástí této významné československé univerzity. Konečně náš dík patří široké slezské veřejnosti, občanům, spolkům, podnikům a institucím, protože svým upřímným zájmem, materiální i osobní pomocí vytvořili vhodné společenské podmínky pro existenci dvou prvních fakult Slezské univerzity.

Obracíme se nyní, když byl učiněn tento první krok, s důvěrou na Českou národní radu a na vládu České republiky, aby v brzkém termínu projednaly zákonou předlohu o Slezské univerzitě s rektorátem v Opavě, protože od 1. ledna 1991 by měla Slezská univerzita rozvíjet samostatně svou činnost.

Plně podporujeme potřeby humanizace Ostravy a dalšího rozvoje její Pedagogické fakulty, avšak to lze uskutečnit vznikem nových studijních směrů, eventuálně fakult, vycházejících ze specifiky ostravského zázemí, nikoliv požadováním duplicitních fakult, jež už má v tomto regionu Slezská univerzita.

V Opavě se stal dějištěm slavnostního zahájení výuky na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity 11. října 1990 Sněmovní sál minoritského kláštera. Slavnosti se zúčastnili i místopředseda české vlády Milan Lukeš (na samostatné fotografii nahoře vlevo), tehdy už někdejší, ale jinak první polistopadový ministr školství, mládeže a tělovýchovy Milan Adam (na samostatné fotografii nahoře vpravo), náměstek ministra školství Libor Pátý (na samostatné fotografii dole vlevo) a představitelé obou nových fakult Emanuel Šustek, Zdeněk Stuchlík a Milan Smejkal (na samostatné fotografii dole vpravo). Po ukončení zasedání se jeho hosté odebrali do minoritského kostela, kde byl za první studenty, pedagogy a zaměstnance sloužen církevní obřad Foto Vojtěch Bartek

NAŠE OPAVSKO

ROČNÍK 1 • ČÍSLO 42 • 19. ŘÍJNA 1990 • CENA 1 Kčs

TÝDENÍK
ONV
V OPAVĚ

Opavské vysoké školství dějinnou skutečností

„Hlas zvonů a zvuk sirén oznámil obyvatelům slezské metropole, že ve staroslavném a těžce zkoušeném městě Opavě zahajuje svou činnost vysoké školství...“ těmito slovy otevřel děkan filozofické fakulty dr. J. Urbanec v dopoledních hodinách ve čtvrtek 11. října slavnost, jakou ještě Opava nezaznala – zahájení činnosti filozofické fakulty v Opavě, fakulty, která se – jak všichni doufáme – stane po schválení zákona o Slezské univerzitě nejenom pilířem této nové univerzity, ale i základem kamenem vzdělanosti a kultury celého Slezska.

Za zvuku fanfár přicházeli do slunce zalité a do posledního místa zaplněné auly filozofické fakulty ve Sněmovním domě děkan fil. fakulty dr. J. Urbanec se všemi významnými hosty: místopředsedou vlády ČR prof. M. Lukešem, prvním náměstkem ministra školství a kultury dr. L. Pátým, předsedkyní výboru ČNR pro vědu, vzdělání a kulturu dr. J. Moserovou, prorektorkou Masarykovy univerzity prof. Táborskou, která zastupovala rektora Jelínka, prorektorem Masarykovy univerzity prof. L. Mičkem, zástupcem prezidentské kanceláře J. Šařafíkem, rektorem VUT prof. A. Hönigem, prof. M. Adamem a dalšími zástupci vysokých škol, slezských měst, kulturních institucí i politických stran. Po úvodní československé slátní hymně, kterou zazpíval sbořnický pěvecký sbor, nemohla chybět ani hymna slezská, hosté pak přednesli své zdravice vznikající univerzitě, ve kterých vyjádřili radost, že mohou být přítomni tak historickému okamžiku, i viru, že založení vysokého školství povznese úroveň nejenom Slezska, ale i celé naší republiky.

Jestliže se si hosté po zakončení slavnostního ceremoniálu prohlédli budovu filozofické fakulty a odjeli na slavnostní otevření další z budoucích fakult Slezské univerzity, provozně podnikatelské fakulty v Karvině, která bude stejně jako

fil. fakulta v Opavě působit prozatím jako fakulta Masarykovy univerzity, měli jsme možnost se některých z nich zeptat na jejich dojmy z tohoto slavnostního dne.

Předsedkyně výboru ČNR pro vědu, vzdělání a kulturu dr. J. Moserová: Nejvíce na mě zapůsobila radost, která byla znát na všech účastnících dnešní slavnosti. Byl to krásný slunný den, bylo vidět, že Opava je skutečně tím městem, které se hodí pro to, aby se stalo městem univerzitním, aby se tedy rozvíjela vzdělanost a osvědomění. ČNR přeje všem novému vysokému učení, přeje i novému učení na starých vysokých školách, chtějí bychom vyjádřit naději, že na této škole se bude učit pravda a nepokřivené vědění. Věříme, že se Opava stane centrem osvědomění takového významu, který bude zdaléka přesahovat zdejší oblast – ale to je jistě hudba daleké budoucnosti a záleží to na těch, kteří zde budou studovat a pracovat. Těm, kteří zde budou studovat, tak trochu závidím, že se dočkají časů, které již nebudou zatíženy ohybami minulosti.

První náměstek ministra školství a kultury dr. L. Pátý: Jednu dobu jsem se bál, že rozpory, které se ve vašem regionu neustále vyhrcovaly, povedou k rozpadu možnosti zřízení univerzity. Bylo velmi dobře, že nakonec vyřešení otázky vysokého školství ve Slezsku vedlo k realizaci myšlenky oddělení zřízení univerzity v Opavě a budoucí vysoké školy v Ostravě. Toto rozhodnutí je ale do určité míry bolestné, protože my na ministerstvu nemáme dostatek prostředků, abychom vysoké školství v naší republice dostatečně podporovali. Vytvoření dvou vysokých škol, které jsou geograficky tak blízko sebe, je do určité míry ne-

hospodárným aktem. Proto jsme uložili jedné i druhé vysoké škole, aby se zaměřily tak, aby jedna druhou oborově doplňovala, aby se nezdvojovaly učební obory a tím se dosáhlo úspornosti. Mohu s velkou radostí říci, že zde ve Slezsku to našlo porozumění a opavská univerzita si skutečně vytváří studium na filozofické i obchodně podnikatelské fakultě v Karvině tak, že jde o doplnění, nikoli o zdvojení vysokoškolského studia.

Místopředseda vlády ČR prof. M. Lukeš: Už Masaryk upozornil na to, že je to právě školství a kultura, ve kterých musíme udělat ještě více než jiné národy – a že právě v této oblasti máme šanci. A nejde jenom o počet škol, ale i o jejich kvalitu...

Předseda Čs. strany socialistické prof. M. Adam, bývalý ministr školství: Z dnešního dne mám krásné pocity, když se dílo podává, má člověk vždy radost, já mám tu radost dvojnásobnou, protože jsem ohromně fandil a fandím stále rozvoji vysokého školství, Slezská univerzita byla vlastně první univerzitou, kterou jsem pomáhal stavět na nohy. Mezitím jsem pomáhal i řadě dalších, např. fakultě v Chebu, která zahájila svou výuku již před měsícem. Mám z toho radost i jako Čech, mám radost z toho, že se zase něco děje, které pomůže zvyšovat vzdělanost českého národa. Cesta do evropského společenství totiž nevede jen přes ekonomiku, ale také přes vzdělanost. Tento krásný den by měl být krásnou ouverturou pro činnost vysokého školství ve Slezsku; tak jako nám dnes svítí slunce na cestu opavskými ulicemi, tak by měla svítit Slezská univerzita na cestu obyvatelstvu zdejší oblasti.

Názor týdne

Slavnostními okamžiky čtrnáctého dopoledne 11. října 1990 v aule filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Opavě, v Sněmovním domě u areálu minoritského kláštera naplnily se dříve tužby generací lidí Slezska získat pro Opavu a region vysoké školství. Dnes si můžeme konečně říci: máme ji! Filozofická fakulta vytváří základ pro, jak všichni věříme, blízkou budoucnost, kterou v Opavě a v celém Slezsku nyní snad nejčastěji spojujeme se vznikem Slezské univerzity. Vysoká škola, její první dny již žijící fakulta, představuje však pro město také vysoký závazek. Noví studenti ze všech koutů naší vlasti přicházejí do slezské metropole v očekávání tuhé atmosféry vhodné pro jejich cestu za poznáním a podložené vysokou úrovní společenského života ve všech jeho oblastech. Už jsou tu a mnozí z občanů Opavy si ještě dostatečně nepamatovali dosud nebylou míru odpovědnosti za výsledky společné práce pro další povznesení Slezska, ještě hledají svůj příspěvek Slezské univerzitě, je, myslím, v tom, abychom se zasloužili o správný a přesný chod našeho města, o jeho trvale udržitelné demokratické klima, o to, abychom studenty filozofické fakulty přesvědčili, že si Opava zaslouží být městem, které má právo na to, aby v ní strádali možná nejkrásnější životní období. Na studentská léta se totiž nezapomíná.

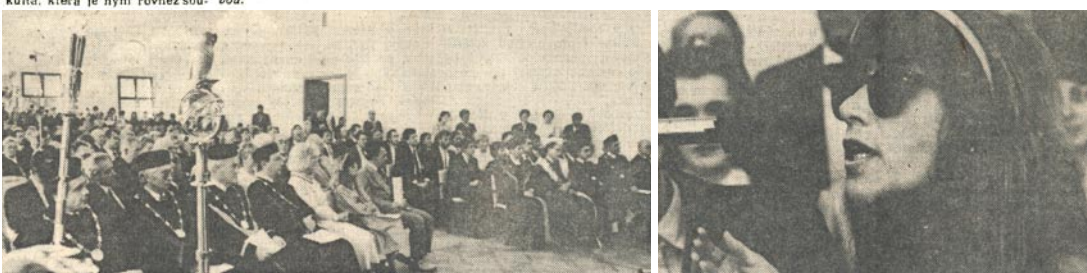
Ať proto v Opavě společně funguje doprava i Technické služby, ať vždy potěškám výuky vyhoví i knihovny, ať se v nabídce předstihují kulturní zařízení. Ať město uzkvělá a prosperuje. Aby naši noví spoluobčané všude mohli zvěstovat, že je skutečným slezským centrem! (Jan)

AMERICKÝ POLITOLOG V OPAVĚ

Dnes, v pátek 19. října, v 18 hod. prosloví významnou přednášku v univerzitní aule ihyv. Minorit v Opavě, sady Krizkovského, dr. Vlastislav CHALUPA. Od r. 1948 žije a pracuje v USA, kde se stal prominentním odborníkem v hospodářském životě. Několik let je viceprezidentem Čs. národní rady americké a byl jako vládní poradce členem americké delegace na jednání helsinské konference ve Vídni. Stal se členem vědeckého kolegia Mezinárodního politologického ústavu právnické fakulty Masarykovy univerzity v Brně – tento ústav zahajuje svou činnost v Brně právě v tomto týdnu. Opava a její filozofická fakulta, která je nyní rovněž sou-

částí Masarykovy univerzity v Brně, má tak možnost hned po Brně účastnit se na veřejném přednáškovém programu Mezinárodního politologického ústavu. Věříme, že opavská veřejnost svou hojnou účastí podpoří aktivitu filozofické fakulty a její přednáškovou činnost pro široké vrstvy našeho obyvatelstva. (ju)

● Snímky Ludka Wunsche a Josefa Nováka připomínají slavnostní okamžiky otevření FF v Opavě. Představují mj. dr. J. Moserovou, prof. M. Lukeše, dr. L. Pátého, prof. L. Mičku, dr. J. Urbance a reprezentantku kanadských univerzit př. Roserovou.

nová svoboda

12. středa

List občanů Moravy a Slezska

června 1991 • Ročník 1 • Číslo 60

Přímá linka: 26 23 27 (od 10.00 do 12.00 hodin)

Cena 1,80 Kčs

Velký zájem o studium na karvinské fakultě

ŠKOLA PRO MANAŽERY

KARVINÁ [sab] — V tomto týdnu probíhají přijímací zkoušky na obchodně podnikatelské fakultě v Karviné, která je součástí Masarykovy univerzity v Brně. Jak nás informoval prodávák fakulty PhDr. Jan Steiner, CSc., přijímacího řízení se zúčastní na 1200 uchazečů o denní studium i o studium při zaměstnání.

Přijato bude 160 studentů do prvního ročníku denního studia a 50 do studia při zaměstnání. Po roce působení fakulty je potěšitelný zájem o studium na ní především na Moravě, ale přicházejí zájemci také z Čech a ze Slovenska. Jak řekl pan prodávák, je nutné zájem regulovat s ohledem na další uplatnění absolventů fakulty.

Pokud jde o zaměření studia, obsah prvního ročníku je všeobecný, od druhého ročníku je možné studovat některou ze čtyř specializací: marketing, management vedení a řízení, o němž je zatím největší zájem, cestovní ruch a rekvalifikace a sociální řízení. Potřebnost posledního oboru není ještě plně doceněna, zájem o něj je nejmenší.

A jak si vedou uchazeči o studium? Hodnotí se písemná zkouška z cizího jazyka a matematiky, v ústní části pak historicko-spoločenské znalosti a ekonomické.

ký rozhled. Podle mínění PhDr. Jana Steinera, CSc., prokazují uchazeči solidní znalosti, celá řada z nich je v jazykové přípravě i ve znalosti matematiky vynikající.

Velký zájem o studium

Na karvinské fakultě MU proběhly přijímací zkoušky

Ani náhodnému návštěvníkovi okresního města nemohlo uniknout, že na obchodně podnikatelské fakultě Masarykovy univerzity v Karvině-Fryštátě začaly od pondělka 10. června přijímací zkoušky. Až do čtvrtka 13. června to signalizoval zvýšený ruch kolem fakulty a značný počet zde parkujících aut s poznávacími značkami různých okresů.

Do Karviné přijelo asi 1200 uchazečů o denní i dálkové studium ze všech částí ČR, někteří i ze Slovenska. „Těší nás, že o studium na naší fakultě je zájem a zároveň nás to i zavazuje dělat svou práci co nejlépe.“ říká prodávák docent PhDr. Jan Steiner, CSc., s nímž

LIST OBČANŮ OKRESU KARVINÁ

Karvinské noviny

PISMO OBYWATELI POWIATU KARWINA

Ročník XL • Sobota 15. června 1991 • Číslo 24 • Cena 2 Kčs

jsm hovořila ve druhém dni přijímacích zkoušek. Přijato [Pokračování na str. 2]

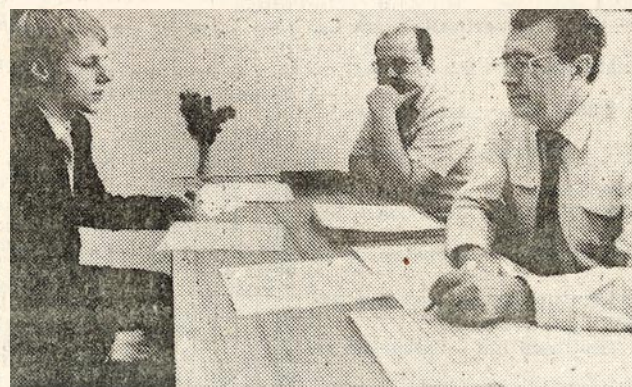

Foto: Edmund Kijonka

NON PROGREDI
EST REGREDI

(Pokračování ze str. 1)

bude 160 studentů do prvního ročníku denního studia a 50 studentů k studiu při zaměstnání.

Jak jsem se dozvěděla, celková úroveň přihlášených se jeví jako dobrá. Rada z nich dosáhla výborných výsledků z matematiky a světových jazyků (písemná zkouška). Nejvíce se hlásí na angličtinu, němčinu, pak ruštinu a francouzštinu. Vyučovat se bude také španělština. Při ústní zkoušce z historicko-spoločenského přehledu a z ekonomického rozhledu musejí budoucí

vysokoškoláci osvědčit kromě znalostí ze střední školy zejména solidní orientaci v současném životě, hlavně ekonomickém, přihlíží se i na způsob vystupování, schopnost pohotového reagování, pohotového posuzování faktu a schopnost logického úsudku.

Ke studiu budou vybráni ti nejlepší. Výuka se začíná všeobecným základem a pak jsou připraveny čtyři specializace: marketing, management, ekonomika cestovního ruchu a rekvalifikační a sociální řízení.

—mh—

SLEZSKÁ UNIVERZITA

Bezručovo nám. 13, 746 01 OPAVA

TEL.: 0653 / 21 54 46 FAX: 0653 / 21 69 48

STATUT

SLEZSKÉ UNIVERZITY

Opava 1992

STATUT

SLEZSKÉ UNIVERZITY

Tento statut byl schválen podle ust. § 10 odst. 1 písm. b) zákona č. 172/1990 Sb. o vysokých školách, akademickým senátem Slezské univerzity dne 22. června 1992 a registrován ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky podle ust. § 23 odst. 3 téhož zákona dne 30. června 1992 pod č. j. 20 152/92-30.

Lubomír Klapka, CSc.
předseda akademického senátu
Slezské univerzity

Prof. RNDr. Libor Pátý, CSc.
první náměstek ministra školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

ČÁST ČTVRTÁ

Organizační struktura univerzity

§ 14

Vnitřní členění

- (1) Základem univerzity jsou fakulty.
- (2) Fakulty vystupují v právních vztazích svým jménem v oblastech souvisejících s výkonem jejich poslání a pravomocemi, v souladu s jejich statuty.
- (3) Všechna pracoviště a ústavy univerzity a fakult, jakož i veškeré organizační součásti (vnitřní jednotky fakult či ústavů, vědecké a řešitelské týmy, pracovní skupiny apod.) jednají uvnitř univerzity s pravomocemi odpovídajícími jejich odpovědnosti za svěřené úkoly.
- (4) Administrativním a správním útvarem univerzity je rektorát.
- (5) Organizační a vnitřní řád univerzity je obsahem přílohy č. 7 tohoto statutu.

§ 15

Fakulty

- (1) Právní postavení a ekonomické zabezpečení fakult upravuje zákon. Podrobnosti o organizaci, řízení, činnosti, hospodaření a studiu na fakultách určují jejich statuty.
- (2) Součástí univerzity jsou tyto fakulty:
 - a) filozoficko-přírodovědecká se sídlem v Opavě,
 - b) obchodně podnikatelská se sídlem v Karvině.

§ 16

Rektorát

- (1) Rektorát je administrativním a správním orgánem

Příloha statutu Slezské univerzity číslo 1

Studijní obory univerzity

Filozoficko-přírodovědecká fakulta:

- bakalářské studium - 3 roky
- kombinace: historie - muzeologie
 - obor: česká literatura, její dokumentace a tvořivé využití
 - obor: tvůrčí fotografie
 - obor: aplikovaná matematika
 - obor: výpočetní technika
 - obor: matematické metody v ekonomice a řízení
 - obor: fyzikální diagnostické metody

- učitelská magisterská studia - 5 let
- kombinace: matematika - fyzika
 - kombinace: český jazyk - dějepis

- odborné magisterské studium - 5 let
- obor: geometrie
 - obor: historie s rozšířenou výukou jazyků

Obchodně podnikatelská fakulta:

- bakalářské studium - 3 roky
- obor: ekonomika obchodu a služeb
 - specializace: marketing a obchodní činnost
 - podnikání v terciární sféře
 - ekonomika služeb a cestovního ruchu
 - obor: ekonomika nevýrobní sféry a sociálního rozvoje
 - specializace: sociální a rekvalifikační řízení

Příloha statutu Slezské univerzity číslo 2

Volební řád akademického senátu

- (1) Každá fakulta má v akademickém senátu univerzity šest

Z paměti Sněmovního sálu v Opavě (1990)-1992

SLAVNOSTNÍ INAUGURACE
PRVNÍHO REKTORA
SLEZSKÉ UNIVERZITY
V OPAVĚ

Sál Minoritského kláštera

OPAVA
26. května 1992, 11.00 hodin

Pozvánka na slavnostní inauguraci prvního rektora

Příchod akademických funkcionářů

Státní hymna

Úvodní slovo a přivítání hostů

Doc. Dr. Stanislav Polouček, CSc.
předseda Akademického senátu
Slezské univerzity

Doc. Ing. Emanuel Šustek, CSc.
prorektor Slezské univerzity a
děkan Obchodně podnikatelské fakulty

Pozdravy

Prof. Dr. Milan Jelínek, CSc.
rektor Masarykovy univerzity a
předseda Klubu rektorů českých
a slovenských vysokých škol

Prof. Dr. Karel Malý, DrSc.
prorektor Univerzity Karlovy a
předseda Rady vysokých škol ČR

Prof. Dr. Libor Pátý, CSc.
první náměstek ministra školství,
mládeže a tělovýchovy ČR

Představení rektora Slezské univerzity
Prof. Dr. Martina Černohorského, CSc.

Doc. Dr. Zdeněk Stuchlík, CSc.
prorektor Slezské univerzity a
děkan Filozofické fakulty

Převzetí insignií Slezské univerzity

Rektorský slib

G. F. Händel: Canticorum jubilo

Inaugurační řeč rektora Slezské univerzity
„Povaha vzdělanosti - podmínka přežití“

Akademická hymna

Odchod akademických funkcionářů

Fantáry - Slezské žesťové kvinteto

Sborový zpěv - Pěvecký sbor Stěbořice
Sbormistr Karel Kostera

prof. RNDr. Martina Černohorského, CSc.

Ve Sněmovním sále minoritského kláštera v Opavě zazněla při inauguraci prvního rektora Slezské univerzity (26. května 1992) slova Karla IV. ze zakládací listiny Univerzity Karlovy (7. dubna 1348), příznačná pro údobí vzniku Slezské univerzity:

„Hlavně obracíme pozornost své mysli k tomu, jak by naše České království bylo ozdobeno hojností moudrých mužů. To proto, aby nemuseli naši věrní obyvatelé království, kteří lační po plodech věd, v cizině žebrať o almužnu, ale aby nacházeli v království stůl jim k hostině připravený. Chceme, aby vysoká úroveň tohoto království byla rozmnožena radostnými novotami, které tu dosud nebyly domovem, a tak jsme se po zralé úvaze rozhodli vybudovat a uvést v život vysoké učení.“

O dvacátém jubilejním dni 7. dubna 1368 Dějiny Univerzity Karlovy nic neříkají, povšechně charakterizuje František Šmahel její první tři čtyři desítky let takto: „V prvních letech po založení univerzity nebylo ještě v Praze ani lákavě prostřeného stolu, ani mnoho domácích studentů, kteří by lačnili po plodech vědění na fakultě svobodných učení. A přesto slova Karlovy zakládací listiny nevyzněla do prázdna. Během tří až čtyř desítek let absolventi této

početně nejsilnější, v akademické stupnici však nejnižší fakulty s úspěchem zakončovali studium lékařství, práv i bohosloví, čímž se výrazně rozšířila základna vysoce kvalifikované domácí inteligence. Bude to také česká část této fakulty, jež se postaví do čela národně emancipačního hnutí...“

Ani na Slezské univerzitě nevyzněl smysl slov dvaatřicetiletého zakladatele Univerzity Karlovy naprázdno, když od samých začátků nezůstalo pouze u slov inauguračního komentáře ke Karlově metafoře:

„Samotným zákonodárným aktem však ještě nejsou stoly k hostinám připraveny. K opravdové hostině patří bohatost zdrojů kuchyně, vysoká profesionalita a kultivovanost kuchařů a jídlonošů, vlnidné zařízení prostředí se slušně vybaveným příborníkem, a především po hodnotných chodech toužící strážníci, nároční nejen na to, co a jak se jim předkládá, ale i na sebe sama, aby vytríbeností své kritičnosti se stali spoluvůdci oduševnělého stolování.“

Slezské univerzitě se dostalo neokázale účinné pomoci především od Masarykovy univerzity. Povaha a rozsah této pomoci jsou známy jen nemnohým. Její rektor Milan Jelínek to vyjádřil střizlivým konstatováním prostého faktu, jehož závažnosti

si už tehdy možná byli vědomi pravděpodobně jen nemnozí.

„Není zvykem, že rektor jiné univerzity mluví na inauguraci rektora. Jsem představitel největší moravské univerzity, a jak je vám známo, z moravské brněnské univerzity se rodily vaše dvě fakulty. Byly to nejprve fakulty Masarykovy univerzity.“

Byly o zřízení Slezské univerzity boje. Dlouho se diskutovalo o otázce, zdali má brněnská univerzita posloužit univerzitě Slezské, zdali se má ujmout velmi obtížného úkolu.

Na vás všech, a nakonec i na nás, leží velká odpovědnost. Odpovědnost za zdárný vývoj Slezské univerzity. Věřím, že Slezská univerzita se bude rozvíjet ku prospěchu vědy a ku prospěchu kultury nejen tohoto kraje, ale i České republiky a našeho státu. Přejí jí, aby se v její činnosti všechno dařilo.“

Podobně představitel Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, první náměstek ministra Libor Pátý, nejzasvěcenější v projektu vzniku čtyř a posléze, právě v souvislosti se vztahem Opava - Ostrava, pěti univerzit, poukazuje v charakteristice jejího obecného poslání závěrečnou poznámkou na specifčnost vzniku Slezské univerzity:

Dvacet let Slezské univerzity v Opavě (1991-2011)

Do funkce prvního zvoleného a prezidentem jmenovaného rektora Slezské univerzity uvedl Martina Černohorského náměstek ministra školství, mládeže a tělovýchovy Libor Pátý Foto Vojtěch Bartek

„Práva a svobody kterékoliv univerzity, a tím i univerzity vaší, jsou nezbytným předpokladem zdárného růstu ve prospěch vaší univerzity, ve prospěch národa, ve prospěch naší republiky. Jsou však neoddělitelné od vědomí vážné odpovědnosti. Není větších a vyšších zdrojů našeho národa, než jsou zdroje duchovní. Není vyšších povinností než péče o ně. Celé školství, a zejména vysoké školství má zde vážnou povinnost. Je to i povinnost vaší univerzity. Nezapomeňte prosím, že vaše univerzita se rodila nelehko...“

Sympatie své nejmladší sestře projevila naše nejstarší univerzita slovy rektora Radima Palouše, tlumočenými prorektorem Karlem Malým v jeho zdravotní a jako předsedy Rady vysokých škol:

„Soudíme, že neexistují univerzity takzvaně regionální a univerzity metropolitní. Jsou jen univerzity dobré, které jsou centry vzdělanosti a vědy, a pak ty ostatní...“

Dovolte dále, abych Vás, Vaše Magnificence a členové akademické obce, oslovil i jménem Jeho Magnificence prof. Palouše, rektora Univerzity Karlovy, jménem jejího vedení a celé univerzitní obce: Akademická obec Univerzity Karlovy, nejstarší univerzity naší republiky, s potěšením přijala zprávu o tom, že v naší vlasti - tentokrát ve Slezsku v Opavě - vzniká nová vysoká škola, Slezská univerzita. Její zrod je výsledkem a plodem naší duchovní revoluce, která definitivně odstranila po čtyři desetiletí trvající vládu totalitního režimu.

Univerzita Karlova vždy byla a je i dnes mimořádně spjata s osudy svého národa a svého lidu. Dokladem toho je

skutečnost, že oba symboly osudových zápasů našich moderních dějin, Jan Opletal a Jan Palach, patřili k její akademické obci. Vítá-li tedy dnes Univerzita Karlova vstup své nové, nejmladší sestry do společenství ostatních univerzit našeho státu, jistě právem zdůrazňuje skutečnost, že Universitas Silesiana se zrodila z tužby a vůle podstatně většiny občanů po právu, demokracii a svobodě.

Akademická obec Univerzity Karlovy podávajíc přátelskou ruku nově vzniklé Slezské univerzitě činí tak s přáním, aby rozkvétala, aby se vbrzku stala významným střediskem vědeckého bádání a aby co nejúspěšněji vzdělávala a vychovávala mládež pro úkoly, jež ji čekají při uskutečňování těch ideálů, z nichž se zrodila.

Inauguračnímu vystoupení prvního rektora Slezské univerzity v Opavě Martina Černohorského, které nazval „Povaha vzdělanosti - podmínka přežití“, předcházel rektorský slib Foto Vojtěch Bartek

A bude-li obě naše univerzity napříště spojovat právě toto úsilí, budou provázdy univerzitami vsutku sesterskými.

Quod bonum, felix, faustum fortunatumque sit!“

Slova ze závěru prvního inauguračního projevu na Slezské univerzitě nejenže neztrácejí nic na aktuálnosti, ale při realistickém vnímání současnosti a výhledu na už i ty nejbližší desítky let znějí ještě naléhavěji:

„Školství stojí před problémem novodobých tří prutů Svatoplukových. Teprve propojením tří druhů vzdělanosti - humanitní, technologické a vrcholově managementské - se může lidstvo dostat z hrozeb, do nichž stále nebezpečněji upadá.“

Na každé univerzitě hodné toho označení by se proto měly pěstovat životné prvky i takového chápání smyslu vzdělávání. Jistě to nějaký čas potrvá, než se tak v dostatečné míře stane na Slezské univerzitě. Je věcí především naší akademické obce, aby ten čas byl v dohlednu.

Ale nezáleží jen na akademické obci. Záleží na všech, kdo mají opravdový zájem na univerzitě, chápou její potřeby a dovedou najít cesty, jak k uspokojování těchto potřeb přispět. Dnešní výčet těchto potřeb by byl dlouhý. Budoucnost ukáže, jak současná generace uplatnila své schopnosti a podřídila své bezprostřední zájmy tomu, aby vedle zabezpečení svých vlastních životních potřeb připravila příští generaci stůl k hostině vzdělanosti tak, aby se budoucí historik mohl s uznáním vyslovit o současné zakládající obci Slezské univerzity a všech jejích příznivcích s uznáním o jejich myšlení a skutcích.

Martin Černohorský

Vzpomínky ani po dvaceti letech nevybledly

Co utkvělo nejvíce

Uplynulých dvacet let, strávených na Slezské univerzitě v různých pozicích za intenzivní činnosti, dovoluje eliminovat v mysli některé podružné detaily a vybavit si především ty základní uzlové momenty, jež vedly ke vzniku naší vysoké školy. Mohu mluvit jen o tom, čeho jsem se bezprostředně zúčastnil, nicméně musím připomenout i skutečnost, že po roce 1945 existoval v Opavě plán založit zde Slezskou univerzitu, přičemž by došlo k určité dělbě mezi Opavou a Ostravou:

rektorát a humanitní fakulty (filozofická, pedagogická a právnická) měly být v Opavě, v Ostravě zase fakulty přírodovědecká a lékařská. Ze všeho nakonec po nástupu komunistické éry zůstala jen možnost zřídit v Opavě vysokoškolské učiliště s názvem Vyšší pedagogická škola (sidlila v letech 1953 až 1959 na Praskově ulici, kde i dnes probíhá část výuky Slezské univerzity), nicméně zanikla ve prospěch nově zřízeného Pedagogického institutu v Ostravě, později přeměněného na Pedagogickou fakultu.

Rok 1968 přinesl možnost znovu usilovat o Slezskou univerzitu. Tehdy v Opavě vzniklo velmi spontánní hnutí dosáhnout toho, co nešlo hned po válce, a všech jednání jsem se aktivně zúčastňoval jako vedoucí Památníku Petra Bezruče. Postupně se usilovalo (i když ve výsledku nakonec marně) o fakultu právnickou, poté farmaceutickou, jeden čas se nabízel možnost založit fakultu agronomického typu, dokonce se objevila eventualita, že Palackého univerzita by zřídila v Opavě svou druhou filozofickou fakultu, a ještě v září 1969 jsme byli v Brně v konzultačním středu Vysoké školy ekonomické, kde její rektor prof. Hradecký prohlásil, že tato škola chce mít v Opavě jednu svou mimopražskou fakultu.

Po letech tzv. husákovské normalizace až v roce 1990 došlo ke třetí historické fázi boje za Slezskou univerzitu, tentokrát ve výsledku zcela úspěšnou. V tomto roce to bylo opravdu obrovské nadšení v Opavě i v dalších slezských městech (zvláště Krnov při všech jednáních vydatně podporoval Opavu), lidé, instituce a obce se skládali na výrobu rektorských insignií, které byly vytvořeny dříve, než vůbec bylo jisto, že univerzita opravdu vznikne.

Kdybych měl uvádět všechno, co se dělo, kolik jednání, cest do Prahy a do Brna se uskutečnilo, kolik porad nadšených organizátorů do pozdních nočních hodin za vedení Ing. Kupčika se odehrávalo v budově na Bezručově náměstí 13, byl by to velmi dlouhý text. Zůstanu jen u bodů zásadního významu.

Poprvé se myšlenka o vysoké škole v Opavě objevila na veřejnosti začátkem prosince 1989. Tehdy režisér Pavel Dostál, pozdější ministr kultury, hostující ve Slezském divadle, vedl veřejné mítinky Občanského fóra přímo v hledišti divadla, kdy každého večera lidé někdy boulivě diskutovali o jednotlivých otázkách nově utvářené politické scény. Náměty k diskusi napsané na papírcích rozdáváných mezi přítomnými se mohly posílat na jeviště, kde velmi klidně a opravdu s režisérskými

schopnostmi a zkušenostmi Pavel Dostál vždy udržel jistou kultivovanost atmosféry. Poslal jsem námět, abychom se věnovali také možnosti zřídit v Opavě vysokou školu, ale moderátor Dostál do zcela zaplněného hlediště prohlásil, že na to není zatím čas.

Inu, nejprve šlo o to klidným způsobem vyřadit existující orgány komunistické strany, v tom měl Dostál pravdu, nicméně myšlenka šla dál, Ing. Kupčík, který byl hlavním motorem Občanského fóra sídlícího na Dolním náměstí

v prostorách, kde později byl zřízen vysokoškolský klub, mne zkontaktoval s tehdejším pedagogem Vysoké školy báňské dr. Daliborem Frončkem, protože i on měl myšlenku o vysoké škole v Opavě. Tak vznikla buňka, kolem níž se ihned vytvářel další okruh spolupracovníků, z nichž bych především uvedl dnes již nežijícího chemika prof. Neisera, který jako Opavan a vyučující na Pedagogické fakultě v Ostravě přinášel kromě Frončka první kontakty do vysokoškolského prostředí naší republiky.

Že se v Opavě ihned myšlenka o zřízení Slezské univerzity šířila téměř rychlostí blesku a zachvacovala čím dál větší kruhy, svědčilo i masové shromáždění v brzkém jaru 1990. Tehdy obnovená Matice slezská svou první veřejnou akci pořádala na téma Slezská univerzita a do sálu Městského domu kultury na Nádražním okruhu (dnes Knihovna Petra Bezruče) přišlo tolik lidí, že další stovky stály na chodbách a před budovou a vše slyšeli jen z reproduktorů. Měl jsem tehdy tu čest moderovat celou spontánní akci, při níž hlavní slovo měl Dalibor Fronček, a dodnes ve mně utkvívá pocit obrovského nadšení, jež vyzařovalo ze stovek občanů, pro něž myšlenka Slezské univerzity byla opravdu drahou věcí.

Pak už se vše „profesionalizovalo“, další jednání, při nichž přibývalo odborníků a spolupracovníků, měla už akademičtější ráz, i když se o nich přes jejich nekonečný a někdy vysilující charakter nepsaly žádné zápisy, vše probíhalo na „dobré slovo“ a šlo o čím dál promyšlenější perspektivy.

A ještě jeden uzlový moment je třeba připomenout. Když ministerstvo školství v létě 1990 pověřilo Masarykovu univerzitu přípravou zřízení Slezské univerzity, den 17. září byl osudový. Před týdnem tamní univerzitní senát odmítl zřídit fakulty v Opavě a v Karvině, a přesto rektor prof. Jeřábek přesvědčil senátory, aby zcela změnili své rozhodnutí. Čekali jsme na chodbách rektorátu Masarykovy univerzity, jak vše dopadne. Tehdy

to byla chvíle opravdu až tragicky existenční. Kdyby senát své původní zamítnutí neodvolal, Ostrava by sice stále měla svou Pedagogickou fakultu, ale v Opavě a v Karvině přes prvotní iniciativnost a nesčíslná jednání by nebylo nic a zákon o zřízení univerzity byl ještě zcela v nedohlednu. A tehdy to byl zlomový bod, senát fakulty schválil a mohlo se jednat o jejich transformování do samostatné vysoké školy.

Jaká je Slezská univerzita dnes? Krásné budovy, odborně zdatní pedagogové a tisícovky studentů. A vše se od malých počátků vyvíjelo jako lavina zasahující čím dál širší kruhy.

Jiří Urbanec

Jiří Urbanec s českým premiérem Petrem Pithartem na památném shromáždění na Ostré hůrce nad Hájem ve Slezsku, kde byl v květnu 1990 poprvé veřejně proklamován požadavek vzniku Slezské univerzity Foto archiv

Z nadějí zrozená

V době obnovování naší vlasti se mi dostalo nezasloužené příležitosti ovlivňovat rozvoj našeho vysokého školství. Připravit, prosadit a uvést v život nový vysokoškolský zákon obnovující akademické svobody a uspořádání univerzit.

Jako prvořadý úkol ve vysokém školství jsem viděl podstatné rozšíření jeho kapacit. Samozřejmě bylo vytvářet podmínky pro růst univerzit ve velkých městech, ale daleko důležitějším se mi jevílo posílit naše školství a vzdělanost v krajích, vzdálených od našich metropolí.

K těmto krajům se po desetiletí choval náš stát macešsky. Vítal jsem proto prezidentův pokyn odpovídající příslibům v té době vysloveným v projevech na Ostravsku. Začal jsem proto jednání vedoucí až k přijetí zřizovacího zákona pěti nových univerzit.

První jednání 8. března 1990 v Opavě byla velmi nadějná. Město nabídlo univerzitě jako základní sídlo komplex budov vybudovaných za první republiky pro zemské presidium, a na jednání se podílela řada osobností, které přicházely z kulturních institucí v Opavě, od nichž by bylo možno čekat podporu a trvalou spolupráci s nově připravovanými obory a katedrami. Nebylo lehké však překonat rivalitu ostravských vysokých škol, které se obávaly, že přijdou o své postavení. Řešení se však našlo především proto, že v Karvině byla k dispozici moderní budova, kterou bylo možno snadno přizpůsobit provozu ekonomické fakulty, a zvláště cenná pomoc byla nabídnuta rektorem brněnské Masarykovy univerzity prof. Milanem Jelínkem. Ten nabídl pro počáteční období zřídit fakultu

Masarykovy univerzity se sídlem v Opavě a personálně ji vybavit. Přípravná práce tak nebyla odkázána na pomoc ze strany pracovníků ostravské pedagogické fakulty. Z Brna přišedší prof. Martin Černohorský, který měl v Opavě rodinné kořeny, se svými spolupracovníky dokázal ve vstřícném ovzduší města Opavy a - bez přehánění - všech jejích občanů připravit k práci jak opavskou, tak i karvinskou část univerzity. Ministr Petr Vopěnka, který se k myšlence zřízení nových univerzit stavěl velmi opatrně, se seznámil se stavem příprav a vyslovil svou podporu, bez níž by prosazování v příslušném výboru České národní rady bylo nemyslitelné.

Bylo však nutné překonávat i mnohé všední překážky. Zde rád vzpomínám na vstřícnou pomoc dr. J. Moserové a Ing. V. Žáka, kteří tehdy byli na čelných místech České národní rady. Předsedkyně ČNR dr. D. Burešová byla od počátku myšlence zřízení univerzit nakloněna. I u ministra obrany dr. L. Dobrovského jsem získal podporu a s ní i velká kasárna v Opavě, právě vojskem vyklizená.

Přípravné úsilí se podařilo zdárně ukončit, od podzimu 1991 zahájila Slezská univerzita činnost k posílení vzdělanosti ve slezské části naší země. Její akademická obec bude i na příští cestě dějinami vzdělanosti muset překonávat protivenství, jak tomu dosud bylo vždy u institucí jí podobných. Bude-li však pevná ve svém úsilí a bude-li se opírat o naději, kterou do ní vkládali její zakladatelé, bude vítězit. Přeji jí proto provždy svobodu, nezbytnou pro tvůrčí a vzdělávací úsilí.

Libor Pátý

Několik příjemných setkání

K prvnímu došlo 1. března 1990, kdy jsem na pozvání náměstka pro vysoké školy prof. Libora Pátého nastupoval na Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy. Měl jsem přijít v sedm ráno, pojedeme na služební cestu. V autě mi prof. Pátý sdělil, že jedeme do Opavy na schůzi přípravného výboru pro založení Slezské univerzity. Ministr Adam toto založení přislíbil a my máme být všestranně nápomocní. Po cestě jsme se zastavili ještě v Prostějově a rovněž v Olomouci.

V Opavě jsem předtím nikdy nebyl, o její historii jsem nic nevěděl. Na schůzi přípravného výboru její předseda doc. Hubáček, děkan Pedagogické fakulty v Ostravě, a další členové informovali o tom, které budovy mají přislíbeny. Pak začala diskuse o koncepci univerzity. V Opavě bude fakulta svobodných umění (obory kulturní dědictví, český jazyk, tvorba a aplikace didaktických médií, teoretická fyzika; výhledově organologie, liturgická hudba, rekonstrukce sakrálních objektů), v Ostravě fakulty přírodovědecká a pedagogická a v Karvině fakulta provozně podnikatelská.

Druhý den jsme navštívili mj. Slezský ústav ČSAV s největší knihovnou v Opavě a impozantní budovu ONV na Bezručově náměstí přislíbenou univerzitě. Celkový dojem – Opava se svými krásnými budovami a parky bude ideálním univerzitním městem.

Jednání pokračovala v Ostravě na Pedagogické fakultě (usmlouvali jsme pro opavskou fakultu název filozofická) a posléze v Karvině, kde

moderní budova OV KSČ slibovala velmi vhodné prostory pro vysokoškolskou výuku. Na zpáteční cestě jsme (snad symbolicky?) míjeli důl, v němž prof. Pátý kdysi fáral jako příslušník PTP...

V Praze mi bylo svěřeno vedení odboru, který měl mít mj. na starosti i agendu spojenou se zřizováním nových vysokých škol. Rozběhla se četná jednání, mnohé ambice na sebe narážely či ukázaly se jako nereálné. V případě Slezské univerzity se rozhořel spor o sídlo rektorátu. Opavští nechtěli připustit, aby jim Ostrava znovu „sebrala“

vysokou školu. Náměstek Pátý nakonec navrhl, aby tedy vznikly dvě vysoké školy - Slezská univerzita v Opavě (a v Karvině) a Ostravská univerzita v Ostravě. V Opavě i v Karvině bylo ovšem nutno zahájit výuku co nejdříve, aby přislíbené budovy neobsadil někdo jiný. Problém velkoryse vyřešila Masarykova univerzita zřízením dvou fakult v těchto městech.

Když byla Slezská univerzita v Opavě s dalšími zřízena, byl jejím prvním rektorem zvolen prof. Martin Černohorský. S ním a s dalšími pracovníky univerzity jsem se pak setkával často a rád. Díky tomu jsem měl možnost poznat nemalé kulturní dědictví a řadu pamětihodností Opavy a Slezska, ale též se seznámil s řadou osobností - např. s již zesnulým dr. Vladimírem Neuwirthem. Jsem za to Slezské univerzitě hluboce vděčný. A mám velkou radost, když se dovidám o jejích úspěšných vědeckých a kulturních aktivitách. Přeji jí, aby jich v dalších letech stále přibývalo. Q.B.F.F.F.Q.S.

Vladimír Roskovec

Když jsem v roce 1997 nastupovala na Slezskou univerzitu v Opavě do prvního ročníku kombinovaného studia oboru Aplikované metody v ekonomice, možná mě ani nenapadlo, že s ní později spojuji svůj profesní život.

V ročníku se nás sešlo okolo padesáti, navíc první dva roky měl náš obor společnou výuku se studenty informatiky. Jako kolektiv byl náš ročník výborný, oceňovala jsem ale i prostředí univerzity jako takové. Znali jsme se všichni jménem a osobní přístup pedagogů byl jedním slovem perfektní. Že skloubit práci se studiem je náročné, se projevilo zejména na našem počtu. Z původních padesáti studentů nás v druhém ročníku zbylo sotva dvacet, o rok později jsem byla již sama. A to byl také jeden z důvodů mého přestupu na denní studium. I když jsem již měla své závazky (doma na mě čekal čtyřletý syn), mohla jsem si alespoň na rok naplno po svém užívat svobody života na studentských kolejkách.

Po dvouleté pauze, ve které jsem pracovala jako učitelka na základní škole a přivítala další přírůstek do rodiny v podobě dcerky, jsem se na

Slezskou univerzitu vrátila, tentokrát v rámci studia magisterského oboru Informatika a výpočetní technika. Vzhledem k části shodných předmětů s absolvovaným bakalářským oborem jsem si mohla žádat o jejich uznání a již za dva roky jsem se mohla pochlubit magisterským diplomem.

V rámci studia jsem díky vedení pedagogů Ústavu informatiky začala pracovat také na svém odborném profilu. Zúčastnila jsem se i soutěže studentské vědecké odborné činnosti, a tak ani nebylo překvapením, že po ukončení magisterského studia jsem nastoupila studium doktorské do Ostravy. Po roce, kdy bylo akreditováno doktorské studium nově na Ústavu informatiky, jsem přestoupila do Opavy a zbytek studia absolvovala na Slezské univerzitě. Opět na mě zapůsobila tvůrčí a přátelská atmosféra, která ruku v ruce s kvalitou a odborností způsobila, že jsem zde začala působit jako odborná asistentka. Na podzim mě čekají opět mateřské povinnosti, nicméně poté bych ráda setrvala na Ústavu informatiky a pokračovala v započaté práci.

Lucie Cieniałová

Asi každý si při vzpomínce na svá vysokoškolská studia vybaví nějaký charakteristický moment, který se mu s touto etapou života nadlouho spojuje. V mém případě je to nadšení, elán a touha řady spolustudentů po poznání. Řada z nás byla ráda, že mohla dál studovat. Dostat se před více než patnácti lety na univerzitu bylo velmi obtížné, protože jsme patřili do populačně velmi silných ročníků (tzv. Husákovy děti) a vysoké školy ani zdaleka nepřijímaly tolik uchazečů jako dnes. Sám jsem to musel zkusit dvakrát, když poprvé jsem sice přijímací zkoušky úspěšně složil, ale nemohl jsem být z kapacitních důvodů přijat. Právě tato radost a elán nám, myslím si, pomáhaly lépe překonat obtíže, se kterými byla spojena skutečnost, že Slezská univerzita v Opavě vznikla doslova na zelené louce a prakticky vše (včetně tolik nezbytných knihoven) bylo nutné budovat doslova od základů.

Onen elán a touha po poznání se podle mého názoru odrážely i v nadstandardních aktivitách a výkonech. Vzpomínám si, že byly tehdy pro svou kvalitu a úroveň pozitivně hodnoceny kvalifikační práce absolventů historie, pravidelně se někteří z nás zúčastňovali studentských vědeckých soutěží a nutno říci, že studenti historie Filozoficko-přírodovědecké fakulty

Slezské univerzity v Opavě se dokázali vyrovnat a někdy i předstihnout své kolegy z již zavedených univerzit. Pro účastníky těchto klání to byla zároveň první zkušenost a první kontakt s vědeckým světem – vždyť každý musel výsledek své práce obhájit v náročné oponentuře.

Pro mě osobně bylo rovněž zážitkem založení opavské pobočky Sdružení historiků České republiky, v čemž nám – nezkušeným – tehdy pomáhal Martin Wihoda. Organizovali jsme přednášky jak úspěšných studentů, tak i vědců, které jsme zvali do Opavy, podnikali výlety s historickou tematikou (tzv. šlápěje) do bližšího i vzdálenějšího okolí. V mých očích (a snad i v očích ostatních) bylo založení pobočky Sdružení historiků ČR dalším krokem k tomu, aby Opava byla v historických kruzích vnímána jako důležité centrum vědeckého bádání.

Ve vzpomínkách zůstávají léta mých studií obdobím (snad to nebude znít příliš pateticky) intelektuálního kvasu, v němž se odborně zformovalo mnoho historiků. S řadou z nich se setkávám při své současné práci a mám radost, že dále pracují v oboru. Pro mě osobně je to zároveň důkazem kvality tehdejších absolventů, jakých Slezské univerzitě přeji i do budoucna co nejvíce.

Jiří Friedl

Léta vysokoškolského studia byla jedním z nejpěknějších období mého života. Nejen proto, že studentský život patří vždy k těm pro život nejinspirativnějším, ale v případě mého studia v Opavě na Slezské univerzitě to bylo ještě zajímavější, protože to byl zároveň první rok existence formující se školy. Snad jen náš ročník si pamatuje, že jsme začínali studovat na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity, která si vznik nové instituce vzala v roce 1990 pod patronát. Až následující rok škola mohla oficiálně používat název Slezská univerzita v Opavě a zaštiťovat obě fakulty v Opavě a v Karvině.

Byly to naprosto neopakovatelné časy, kdy počet studentů byl téměř shodný s počtem pedagogů, všichni jsme byli nováčci a společně jsme vytvářeli škole prostor. Hranice mezi posluchači a vyučujícími byly neuvěřitelně mělké a často, zvláště s blížícím se večerem, přestávaly existovat a dějištěm vášnivých debat se stávaly ústavy Na Rybníčku, U Hradecké brány, pozdější seance se do ranních hodin odehrávaly v Myslivně. Jsem

si nadále jist, že takové atmosféry a vzdělání napříč vědními obory, i velmi vzdálenými, se mi nemohlo nikde jinde na území Koruny české dostat. Jako student literatury jsem byl konfrontován s fyzikem, asistentem Romanem Strzondalou, matematikem a hudebníkem, dnes již penzionovaným doc. Lubomírem Klapkou, pozdější rektor, historik prof. Zdeněk Jirásek, měl v oblíbě především Hradeckou bránu, zatímco archeolog doc. Vratislav Janák byl jistotou v noční vinárně Myslivna. Pravda, expertka na českou literaturu 19. století doc. Drahomíra Vlašínová preferovala cukrárny, ale i ty měly v rámci našeho pestrého programu své místo. Doc. Urbanec s námi sice nikam nechodil, zato miloval Petra Bezruče a významně se zasloužil o vznik Slezské univerzity, jejíž Filozofické fakulty byl prvním děkanem.

V Opavě jsem prožil krásná čtyři léta, všem stávajícím a budoucím studentům bych přál, aby z ní jednou odcházeli se stejnými intenzivními vzpomínkami.

Dalibor Balšínek

20. výročí Slezské univerzity

Slezská univerzita vstupuje do věku dospělosti. Pokusy o její založení trvaly mnoho let. Jisté nebylo náhodou, že v Opavě bylo už roku 1814 založeno nejstarší muzeum v českých zemích a že později zaujalo důstojné místo i divadlo a jiné kulturní instituce. Po výměně značné části německého obyvatelstva za české, k čemuž došlo po druhé světové válce, začala Opava znovu růst. Proměny vysokého školství v České republice po roce 1989 podnítily Opavany k úsilí o založení Slezské univerzity. Budiž řečeno, že se tohoto významného kulturního díla ujalo překvapivé množství slezských intelektuálů.

Počátky snah o založení Slezské univerzity v Opavě nebyly zrovna úspěšné. Opavští intelektuálové se domnívali, že dosáhnou rychleji svého cíle, opřou-li se o brněnskou Masarykovu univerzitu. Zdálo se výhodné, aby nová Slezská univerzita vznikala pod patronací zkušené a vstřícné Masarykovy univerzity. Jenže Akademický senát Masarykovy univerzity se nečekaně postavil proti úsilí o přechodné splnutí obou škol. Většina jeho členů se obávala, že Brno tím přijde o část svých finančních zdrojů. Není třeba líčit zklamání Slezanů a ovšem i Brňanů podporujících sloučení obou škol. Bylo zřejmé, že negativní rozhodnutí Akademického senátu Masarykovy univerzity zmařilo plán, aby se přechodným spojením obou škol dosáhlo pro Opavu rychlého vzniku Slezské univerzity.

Zdravý rozum však nakonec zvítězil. Když se prokázalo, že finance Masarykovy univerzity nebudou kráceny, v opakovaném hlasování senátu

bylo velkou většinou hlasů přijato rozhodnutí, že Masarykova univerzita přebírá patronát nad založením Slezské univerzity v Opavě. Dne 8. července 1991 byl odhlasován zákon České národní rady, podle něhož se od Masarykovy univerzity v Brně oddělují Filozofická fakulta se sídlem v Opavě a Obchodně podnikatelská fakulta se sídlem v Karvině. Tím byl uzákoněn vznik Slezské univerzity v Opavě.

Pravda, ozvaly se hlasy, že Opava nemá dostatek intelektuálních a materiálních podmínek pro zřízení univerzity. Ale hned od

počátku jsme byli svědky toho, že se Slezané s opravdovým nadšením pustili do budování své vysoké školy. A ve Slezsku také rostla hrdost nad tím, že tento region bude mít vlastní vysokou školu, která nejen nabídne vlastní nadané mládeži vysokoškolské studium, ale vytvoří i dobré podmínky pro rozvoj vědecké činnosti. Obchodně podnikatelská fakulta pak přinese nové podněty pro podnikání.

Úvodem jsem konstatoval, že Slezská univerzita svou dvacetiletou existencí a svými vědeckými i pedagogickými úspěchy vstoupila do věku dospělosti. V rozhovoru se mnou to tak formuloval zakládající rektor Slezské univerzity prof. Martin Černohorský. Univerzita velmi rychle zaujala důležité místo mezi našimi vysokými školami a řadou oborů se podílí na rozvoji vědy v celostátním i v mezinárodním měřítku.

Prvních dvacet let Slezské univerzity podává svědectví o tom, že se prvotní záměry přes počáteční potíže zdály. A k tomu Slezské univerzitě upřímně blahopřeji. Quod bonum, faustum felixque sit! *Milan Jelínek*

Radostné vzpomínání

Narodil jsem se ve slezských Kyjovicích a střední školu – obchodní akademii – jsem absolvoval v Opavě. Přestože jsem až do začátku devadesátých let učil na Obchodní fakultě Vysoké školy ekonomické v Bratislavě, o vybudování vysoké školy ekonomického zaměření v rodném kraji jsem vždy uvažoval. Nemusím snad dodávat, jak krásný je to pocit vědět, že se to nakonec podařilo. Splnil se mi bez nadsázky celoživotní tajný sen.

Společenské poměry po listopadu 1989 způsobily, že komplex budov v Karvině byl využit nikoliv ke svému původnímu účelu, ale pro výchovu slezské ekonomické elity. Vysoce oceňuji konkrétní pomoc a rozhodující aktivitu brněnské univerzity ke zřízení Slezské univerzity v Opavě s fakultami v Opavě a v Karvině.

Konkurz na Slezskou univerzitu jsem absolvoval ještě v Brně a budování Slezské univerzity v Opavě i Obchodně podnikatelské fakulty v Karvině bylo pro mě velmi inspirující. Velmi si cením pracovního i organizačního nasazení doc. Emanuela Šustky, prvního děkana karvinské fakulty, který mě od začátku jmenoval vedoucím katedry ekonomie. Později mě první rektor Slezské univerzity prof. Martin Černohorský ustanovil prorektorem Slezské univerzity pro pedagogickou práci a vyslal do Rady vysokých škol v Praze. Tyto funkce jsem vykonával od vzniku univerzity po dobu deseti let.

Z mých aktivit ve funkci prvního prorektora Slezské univerzity bych rád uvedl intenzivní angažovanost ve věci změny titulu absolventa Obchodně

podnikatelské fakulty. Původním záměrem bylo udělovat jejím absolventům akademický titul magister, ekonomické fakulty v naší zemi ale udělovaly jiný a pro ekonomy prestižnější titul inženýra. Proto jsem formuloval žádost o změnu titulu pro absolventy Obchodně podnikatelské fakulty, adresovanou Ministerstvu školství. Tu jsem také osobně odevzdal a podrobně zdůvodnil na jeho odboru vysokých škol. Ministerstvo školství mou argumentaci plně akceptovalo a již v roce 1995 získali první absolventi titul inženýr.

Pedagogické aktivity všech učitelů i studentů byly od začátku vzniku univerzity příkladné. Rád bych v této souvislosti uvedl pro mě osobně zajímavý zážitek z pedagogické praxe z doby prvních náročných státních závěrečných zkoušek na fakultě v Karvině. Jako předseda státnicové zkušební komise jsem oznámil jedné naší – mimořádně krásné – absolventce negativní výsledek hodnocení. Po odchodu z místnosti se netajila vlastním názorem na něj. „Že by v komisi mohli být hloušci, to jsem předpokládala, ale že by mohli být slepí, to jsem nepředpokládala v žádném případě“. I dnes oceňuji její sebevědomí a přejí jí mnoho úspěchů v kariéře.

Pedagogické působení na Slezské univerzitě v Opavě i na Obchodně podnikatelské fakultě v Karvině hodnotím jako nejkrásnější období života vůbec. Proto univerzitě i jejím součástí upřímně přejí všestranný rozkvět, další vědecké i pedagogické úspěchy včetně skvělých absolventů. Vždyť je a navždy zůstane naší alma mater. *Vítězslav Balhar*

Než univerzita vznikla

Listopadové události 1989 daly naději na celou řadu změn. V Opavě se sešla skupina lidí za účelem vzniku Slezské univerzity. Pamatuji si, že mě 5. prosince 1989 oslovil Dalibor Fronček podnětem, zda bych nevěděl o nějakém studijním programu, který by mohl být na budoucí univerzitě vyučován. Podnět nezůstal bez odezvy - začal jsem pracovat v přípravném výboru pro vznik univerzity.

Pracuji v oboru fotografie a nejstarší muzeum v naší zemi, které disponuje bohatou samostatnou fotografickou sbírkou, je právě v Opavě. To byl první krůček k tomu, abych okamžitě přednesl návrh na zřízení dálkového studia fotografie v Opavě. Byl jsem vyzván, abych to, co jsem řekl, dal také do písemné podoby. Termín 5. ledna 1990. Stalo se, ale, pravda, realizaci záměru jsem moc nevěřil.

Ve věci nové univerzity probíhala řada jednání nejen v Opavě, ale také v Karvině a následně v Ostravě. Vše bylo, alespoň jsem si to myslel, na dobré cestě. Ale! Opava trvala na tom, že sídlo univerzity musí být v Opavě, v územním centru českého Slezska. Ostrava byla zase pro řešení, aby sídlo bylo v Ostravě. A to bylo nakonec příčinou, že ostravští zástupci od dalšího jednání odstoupili a začali pracovat na vzniku vlastní univerzity.

Naděje na to, že Slezská univerzita opravdu vznikne, začala slábit na jaře 1990 a ještě víc v létě toho roku, kdy se rozhodlo, že fakulty v Opavě a v Karvině začnou pracovat jako fakulty Masarykovy univerzity a budou

její součástí do doby, než český parlament zřídí novou univerzitu zákonem. Protože ovšem podobné aktivity vznikly také v jiných českých městech, dalo se očekávat opoždění tohoto legislativního procesu. Aby se opavská a karvinská fakulta mohly stát součástí Masarykovy univerzity, byl nutný souhlas jejího akademického senátu. Rektor Milan Jelinek proto jeho zasedání svolal v září. Akademický senát ovšem napoprvé udělil oběma fakultám stop. Teprve poté, kdy jsme senátory a další významné brněnské osobnosti přesvědčili

o oprávněnosti jejich vzniku (sám jsem jednal po odborářské linii), se kýžený výsledek dostavil.

V Opavě na Filozofické fakultě a v Karvině na Obchodně podnikatelské fakultě se začalo učit 8. října 1990. První studijní programy pro opavskou fakultu vytvářel Přemysl Záškovský se mnou v Ostravě, v mé kuchyni. Prvním děkanem byl jmenován Jiří Urbanec.

Následovala další a další jednání. Významný podíl na těchto jednáních měl také náměstek ministra školství a tělovýchovy prof. Libor Pátý. Zavedené kamenné univerzity se chovaly zdrženlivě. Český parlament přesto 9. července 1991 schválil nové univerzity.

Od podzimu 1991 začala pracovat Slezská univerzita v Opavě s fakultami v Opavě a v Karvině. Jako jediná vznikla „na zelené louce“. Prvním rektorem se stal Zdeněk Stuchlík, prvním zvoleným a poté prezidentem republiky jmenovaným rektorem pak Martin Černohorský. Byla to pro Slezskou univerzitu mimořádně dobrá volba. *Vojtěch Bartek*

Opava sídlem univerzity

Mladé a nejmladší generaci pedagogů a studentů připadá tato věta jako zcela samozřejmé konstatování skutečnosti. Přitom snaha o její naplnění mne ve vzpomínkách vrací o více než čtyřicet let zpět. Do doby, kdy byla po druhém zrušení opět v roce 1968 obnovena činnost nejstarší české kulturní instituce ve Slezsku Matice opavské, a to pod novým názvem Matice slezská, který lépe vyjadřoval její působnost na celém území českého Slezska. Můj slezský původ mne přivedl k činnosti v ní; stal jsem se členem jejího oblastního výboru v Opavě. Tento výbor začal od počátku iniciovat a podporovat snahu o zřízení vysoké školy v Opavě, mj. ustavením vysokoškolské komise, v níž jsem působil. Okupaci našeho státu vojsky Varšavské smlouvy bylo však toto slibné úsilí zmařeno a Matice slezská musela pak v roce 1972 svou činnost potřeťi ukončit.

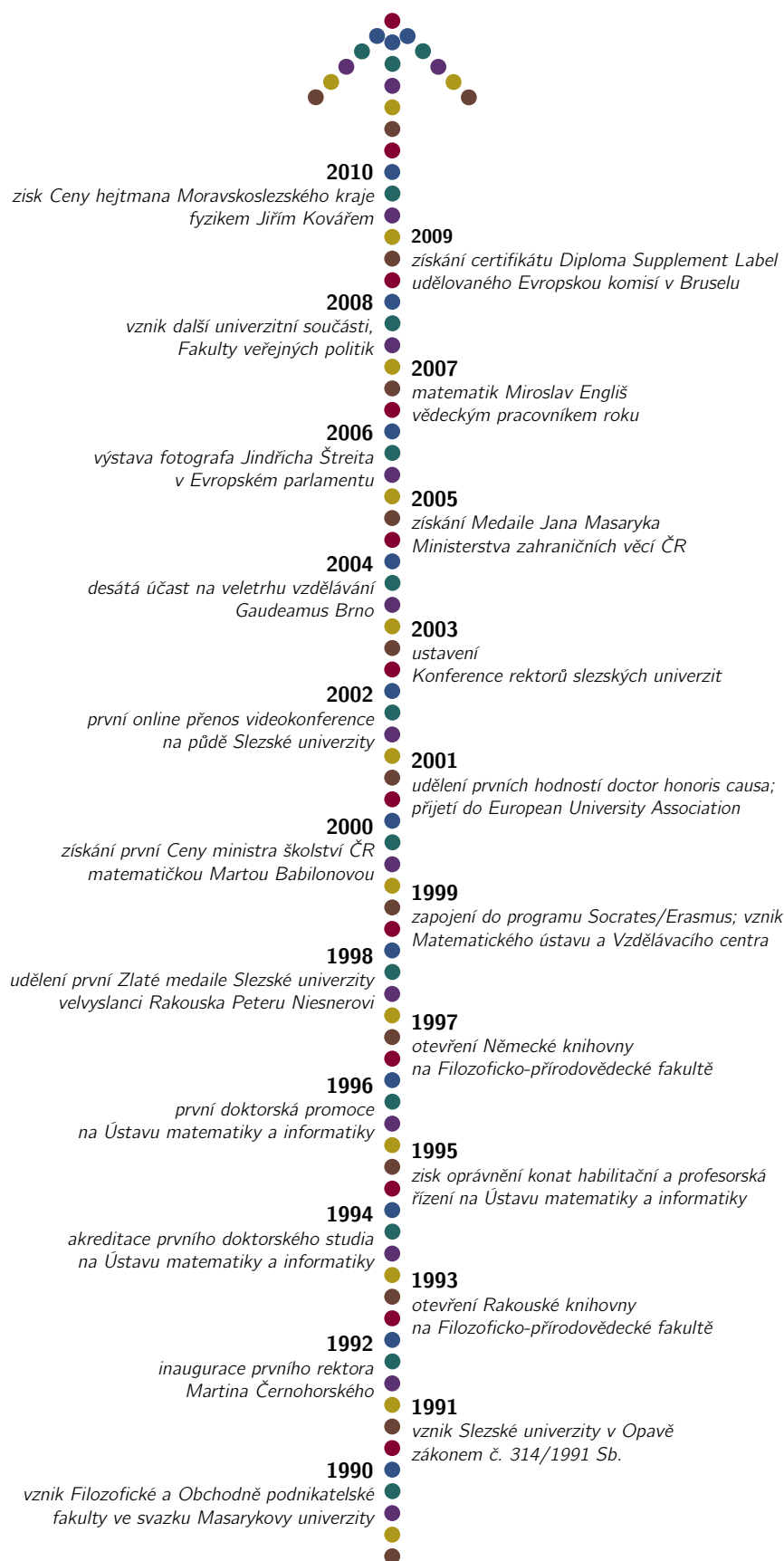
Na sklonku roku 1989 po radikální proměně společenských a politických poměrů v naší zemi začala opět působit Matice slezská, která se plně přihlásila k podpoře zřízení univerzity v Opavě. Začal jsem pracovat v přípravném výboru a na tuto činnost dodnes vzpomínám s velkou radostí. Byla mi svěřena práce na návrhu prvních studijních plánů pro lektorskou výuku latinského a německého jazyka. Své následné přijetí na novou univerzitu jsem považoval za jistou satisfakci. Vždyť jsem už v šedesátých letech působil na Pedagogické fakultě v Ostravě externě, ale interní činnost mi byla odepřena z ideologických důvodů.

nelehkou práci zvládal úspěšně, byť mnohdy při vynaložení značného úsilí. Byl jsem po řadu let jeho předsedou a práce akademického senátu se těšila velké vstřícnosti děkanů fakulty doc. Jiřího Urbance, prof. Zdeňka Stuchlíka i prof. Zdeňka Jiráka, především ale prvního rektora prof. Martina Černohorského.

Dovolte závěrem zavzpomínat na milé úterní večery pravidelných zkoušek Komorního pěveckého sboru Slezské univerzity (kolik jich bylo za dvacet let?), který se díky sbormistru MgA. Škarohlídovi vypracoval ke značné dokonalosti. Nesporně přinesl studentům za jejich obětavost hodně kulturních prožitků a duchovního obohacení a umožnil jim také úspěšné zahraniční zájezdy. I tato práce je starému pedagogovi radostnou vzpomínkou na řadu nadšených studentů i několik kolegů-pedagogů, kteří ve sboru pracovali a dodnes pracují. VIVAT, CRESCAT, FLOREAT UNIVERSITAS SILESIANA. *Artur Sommer*

Významné události v toku jednotlivých let

Slezská univerzita v Opavě dvacetiletá

Dvě desetky let v životě člověka znamenají z pozice současného vnímání hodnot většinou významné pozitivum. Evokují vedle představy fyzické síly a atraktivity rovněž vysokou míru adaptability, progresivního myšlení, smělého rozhodování a perspektivu do další budoucnosti. Na dějiny univerzit se zpravidla používají podstatně odlišná časová i hodnotová měřítka. Ceněná je vedle obecné prestiže vycházející nezdědka především z dlouhodobé, nejlépe staleté tradice vysoká vědecká výkonnost, kvalifikace a zkušenost akademických pracovníků, atraktivnost skladby studijních programů a oborů a v neposlední řadě podmínky pro studium představované širokou škálou předpokladů sahajících od technické úrovně laboratoří, dostupnosti využití informačních technologií, přes vyhovující kapacitu učeben, existenci odborné knihovny včetně jejího doplňování nejnovější literaturou až po podmínky ubytování studentů a možností jejich sportovního a kulturního využití.

Vysoká škola, která chce být hodna názvu univerzita, musí v sobě spojit progresivitu, modernost i zdravou agresivitu mládež s rolí strážce a udržovatele tradičních hodnot evropského vzdělání a kultury, a to především ve smyslu uchování vysoké kvality, opřené o principy svobody myšlení a bádání, humanity a demokracie. To vše jsou hodnoty, kterých lze v úplnosti dosáhnout až v určitém stadiu vývoje, nejspíše ve fázi dosažení plné zralosti, lhostejno, zda jedince, nebo instituce. Je třeba si ovšem uvědomit, že ani v případě jedince není věk dvacet let považován za dostatečný k dosažení zralosti, snad jen z pohledu vývoje

První absolventi-bakaláři opustili univerzitu i po této opavské promoci v roce 1993 Foto V. Bartek
fyzického, jen stěží však rovněž vývoje duševního. Na místě jsou tedy otázky: Splňuje Slezská univerzita v Opavě uvedené předpoklady zralé vysokoškolské instituce již po dvou desetkách let své existence? A je vůbec možné, aby je v plné míře splňovala? Odpověď na ně, jako ostatně na všechny jednoduché dotazy, je přirozeně podstatně složitější.

Není sporu o tom, že za dvě desetky let své dosavadní existence prošla Slezská univerzita vývojem, jenž je možno bez uzardění hodnotit pozitivně. Před dvaceti lety, v roce 1991, kdy zákonem České národní rady č. 314/1991 Sb. vznikla spojením dvou tehdy pouhý rok existujících fakult Masyrkovy univerzity, situovaných v Opavě a v Karvině, Slezská univerzita v Opavě,

dostalo mladé vysoké učení, fakticky první v českém Slezsku, do vlnu vedle nadšení a vůle jeho „otců zakladatelů“ už snad jen budovy, jež byly dědictvím po zlikvidovaných okresních sekretariátech Komunistické strany Československa. Skutečnost, že se nepodařilo naplnit původní záměr, směřující ke zřízení jedné nové univerzity na Ostravsku, znamenala ve své podstatě významné oslabení obou nově vzniklých vysokých škol, přičemž lepšími rozvoje podmínkami disponovala od počátku Ostravská univerzita, využívající možnosti navázat na už řadu let trvající tradici vysokoškolské výuky na pedagogické fakultě a současně i podpory silného regionálního centra představovaného krajským městem Ostravou.

Slezská univerzita, budovaná jako jediná z nově vzniklých vysokých škol v České republice v podstatě tzv. na „zelené louce“, tedy bez předchůdce s delší než jednoroční vysokoškolskou tradicí, stála před nesnadno řešitelným úkolem. Navazovat mohla pouze na sice výkonnou, ale relativně a především oborově úzkou vědeckou základnu v oblasti historických věd reprezentovanou Slezským ústavem ČSAV (AV ČR), expoziturou Archeologického ústavu ČSAV (AV ČR) v Brně a na badatelské aktivity Památníku Petra Bezruče, součásti Slezského zemského muzea, disponujícího bohatým literárním archivem dokumentujícím literární dění v oblasti severovýchodní Moravy a přilehlé části Slezska. Možnosti opřít se o určité zázemí biologických vědních disciplín, soustředěné na ostatních pracovištích Slezského zemského muzea, zůstaly bohužel

Prvním doctorem honoris causa se stal v únoru 2001 matematik Jaroslav Kurzweil

Foto archiv

Dosud poslední ze čtyř nositelů Ceny ministra z naší univerzity Gabriel Török (2005) Foto archiv

při vzniku a budování univerzity stranou zájmu. Nepostradatelnou podmínkou pro vznik společenskovědních studií v Opavě, zejména v oborech historických a literárněvědných, pak bylo bohatství knihovních fondů poskytované v Opavě hned třemi velkými knihovnami nadregionálního významu: knihovnou Slezského ústavu AV ČR, knihovnou Slezského zemského muzea a konečně i knihovnou a fondy Zemského archivu v Opavě. Karvinská fakulta, kde chybělo v podstatě jakékoliv starší zázemí, si je musela pro ekonomické obory vybudovat postupně sama.

Dnes je možno konstatovat, že tým prvních pracovníků Slezské univerzity, kteří se chopili organizace a zajištění počátků její existence, vedený zprvu tehdejším doc. RNDr. Zdeňkem Stuchlíkem, CSc., pověřeným od 28. 9. 1991 do 29. 2. 1992 řízením Slezské univerzity, a následně jejím prvním rektorem prof. RNDr. Martinem Černohorským, CSc. a prorektory, jimiž byli vedle již zmíněného Z. Stuchlíka rovněž doc. Ing. Emanuel Šustek, CSc. a prof. Ing. Vítězslav Balhar, CSc., dokázal postavit Slezskou univerzitu na pevné základy, na nichž bylo možno novou vysokou školu dále rozvíjet.

Počátky byly přirozeně více než skromné. Počty studentů se počítaly pouze na desítky a stovky, méně rozsáhlá byla rovněž škála nabízených studijních programů a oborů. První absolventi bakalářského studia byli promováni v roce 1993, o dva roky později se jak Opava, tak Karviná dočkaly promoci magisterských. Ne vše šlo samozřejmě vždy hladce a bez problémů. Řada z nich vyplývala ze samotné skutečnosti, že obě fakulty jsou od sebe vzdáleny několik desítek kilo-

metrů. Vysoká míra autonomie fakult dle tehdy platného vysokoškolského zákona umožňovala vznik a dlouhodobé udržení některých až iracionálních skutečností, např. existenci nekompatibilních studijních informačních systémů. Nutnost překonání uvedeného stavu ve smyslu nového zákona z roku 1998, posilujícího roli univerzit jako celku, vyvolala řadu obranářských reakcí, v některých případech transformujících jinak přirozené a vcelku mnohdy i zdravé rivality mezi oběma součástmi někdy až do pocitů podezřívavosti, ústící v jednotlivých případech v nespokojenost. Na jejím vzniku se ale nezřídka podílel i vývoj osobních vztahů uvnitř jednotlivých součástí, mající za následek též několik odchodů na pracoviště mimo Slezskou univerzitu. Teprve v posledních letech se vedení univerzity podařilo uskutečnit opatření směru-

jící k racionální centralizaci v oblasti řízení a služeb, např. ke sjednocení informačních systémů a vytvoření Centra informačních technologií či sjednocení dosud samostatných knihoven součástí v Univerzitní knihovnu.

Vedení Slezské univerzity v počátečních letech její existence mělo ambice budovat univerzitu sice malou, ale prestižní, s maximální péčí věnovanou zajištění kvality jejího pedagogického sboru a přirozeně i kvality výuky. Vzorem měly patrně být menší elitní univerzity působící mnohdy spíše ze správního hlediska v provinčních západoevropských centrech, poskytujících ale pohodové a klidné prostředí, tolik žádoucí pro rozvoj akademického života. Nelze nicméně vyloučit, že na dalším vývoji školy se podepsaly určitým podílem i některé jiné skutečnosti, které nepochybně nelze označit za pozitivní. Určitou roli v projevech jistě přechodné rozvojové stagnace bezpochyby sehrála obtížná dopravní dostupnost, zvláště v případě Opavy, ale zčásti i Karviné, spolu s vysokou cenovou hladinou zejména opavských bytů, což zapříčinilo nižší atraktivitu Slezské univerzity pro nové akademické pracovníky, rekrutující se zpravidla z větších a velkých společenských center České republiky. Uvedený problémový až negativní důsledek vyplývající z excentrické polohy přinesl ale i pozitivní prvky zejména v tom, že univerzita se dnes opírá a může opírat v rozhodující části o práci kmenových zaměstnanců a není tak postižena jinak dosti rozšířeným fenoménem tzv. „létajících“ profesorů. Největšího rozvoje dosáhla proto hned zpočátku tradiční a personálně dobře zajištěná pracoviště v oborech jako je matematika, historie, fyzika, tvůrčí fotogra-

Komorní pěvecký sbor od jeho vzniku až do poloviny roku 2008 řídil Petr Škarohlíd Foto archiv

fie, bohemistika, anglistika a germanistika a některé ekonomické obory, např. marketing a management, ekonomika v podnikání a službách, matematické metody v ekonomice a další. Na obou součástech si postupně našla významné místo stále populárnější informatika, a to jak ve svých uživatelských základech, tak i ve špičkovém výzkumu inteligentních systémů.

Ne všechny jmenované obory si své postavení dokázaly v plné míře udržet, a to zejména z důvodu nedostatku přílivu mladých schopných pedagogů. Snad nejhůře byla postižena opavská bohemistika plagiátorskou aférou jednoho ze svých velmi schopných mladých pracovníků, do něhož byly vkládány oprávněně nemalé naděje. Oslabení postihlo i karvinskou fakultu, mj. odchodem některých z profilových členů kateder včetně jednoho z bývalých děkanů fakulty. Postižen byl i Matematický ústav, který rovněž postupem času opustilo několik zaměstnanců nevyjímaje ani bývalého rektora prof. Krupku. Šlo sice bezesporu o projevy, které nelze považovat ve většině případů za zcela nepřírozené, nelze ale zakrývat, že přinejmenším některé z uvedených odchodů uvedená pracoviště v podmínkách malé univerzity ve stadiu rozvoje více či méně významně oslabily. Na druhé straně je však možno konstatovat, že se ztráty v naprosté většině případů podařilo úspěšně nahradit. I přesto zůstává Slezská univerzita i nadále místem otevřeným pro uplatnění jak zkušených tvůrčích pracovníků, tak nadějných a schopných mladých adeptů hledajících svou budoucnost v nelehké kariéře spočívající v působení v akademické a vědecké sféře.

Ne zcela šťastná změna vládní politiky ve vztahu k rozvoji vysokého školství,

Majálesy jsou díky našim studentům významnou součástí kulturního dění i v Karvině Foto archiv

směřující k nahrazení do té doby převládajícího tzv. elitního vzdělávání vzděláváním masového charakteru, prosazovaná prostřednictvím ekonomických nástrojů v podobě způsobu financování veřejných vysokých škol, si postupně vynutila rovněž změnu koncepce dalšího budování Slezské univerzity. I ona byla, obdobně jako ostatní české vysoké školy, po velku dlouhém váhání, donucena k poměrně razantnímu zvyšování počtu studentů, a to i s ohledem na rizika vyplývající z postupně klesající kvality absolventů středních škol. Jestliže na počátku roku 1996, tedy po pěti letech existence univerzity, měla opavská, tehdy ještě jediná Filozoficko-přírodovědecká fakulta zapsaných celkem 1083 studentů a karvinská Obchodně podnikatelská fakulta něco přes 1200 studentů, tedy dohromady přibližně 2300 studentů, do

roku 2010, tedy za dalších 15 let, vzrostl počet studentů Slezské univerzity na přibližně 9000, tedy takřka na čtyřnásobek. Odrazil se zde fakt, že i přes prudký pokles populační křivky je zájem o studium na Slezské univerzitě již dlouhodobě poměrně vysoký a počet přihlášených v roce 2010 dvojnásobně převyšoval počet přijatých uchazečů. Přirozeně v uvedeném dvacetiletí vzrostl rovněž počet akademických pracovníků, kterých má univerzita v současné době v přepočtených počtech více než 250, mezi nimi 28 profesorů a 65 docentů.

K důsledkům zvyšování počtu studentů náleželo i postupné rozšiřování nabídky studijních programů a oborů, mezi nimiž přibýly nebo se osamostatnily např. psychologické a pedagogické vědy, archeologie, ošetrovatelství, středoevropská studia, lázeňství, hotelnictví a turismus a další. Dnes má Slezská univerzita akreditováno 19 bakalářských, 7 magisterských, 12 navazujících magisterských a 8 doktorských studijních programů. Tento proces vedl postupně k rozšíření počtu součástí univerzity nejprve o Matematický ústav a posléze, v roce 2008, rovněž o Fakultu veřejných politik. Vedle tří fakult a jednoho vysokoškolského ústavu náleží mezi součásti univerzity i Vzdělávací centrum v Krnově zabývající se v rámci celoživotního vzdělávání převážně organizováním krátko i střednědobých kurzů, ve značné části ve spolupráci s místně příslušnými úřady práce. Reakcí na poptávku po specifických studijních oborech byl vznik poboček v Táboře a v Trutnově, z nichž tábořská poskytuje nabídku studia celoživotního vzdělávání s možností pokračování v bakalářském studiu oboru Veřejná správa a bakalářského studia ve studijním pro-

Univerzitní sportovní klub se v Opavě stará především o rozvoj in-line bruslení

Foto archiv

Zájem o studium dokládá i naplněná aula karvinské fakulty při přijímacích zkouškách Foto archiv

gramu Gastronomie, hotelnictví a turismus, oboru Lázeňství a turismus a trutnovská pobočka v obdobném systému vzdělávání nabízí obor Veřejná správa.

K rozvoji kulturního života sídelních měst univerzity s dopadem do širšího okolí přispívají vedle komorního pěveckého sboru rovněž aktivity studentů a pedagogů uměleckých oborů, v nichž dominují přirozeně již dlouhodobě výstavy a prezentace Institutu tvůrčí fotografie, v posledních letech ale i akce pořádané studenty Kulturní dramaturgie se zaměřením na divadlo a studenty multimediálních studií. Pracovníci a studenti univerzity se zapojují rovněž do organizace a sami se aktivně účastní řady sportovních činností, prvořadě in-line bruslení, v němž se Slezská univerzita stala i pořadatelem Akademického mistrovství České republiky v závodě na půlmaratónové trati.

Pokud přehledně alespoň ve stručnosti dvacet let existence Slezské univerzity v Opavě, můžeme, domnívám se, říci, že představy těch, kteří stáli u jejího vzniku, přičemž je třeba vedle již zmíněných a celé řady nejmenovaných připomenout zejména tehdejšího rektora Masarykovy univerzity a významného bohemistu prof. PhDr. Milana Jelínka, CSc., prorektora Masarykovy univerzity prof. PhDr. Libora Mička, CSc., náměstka tehdejšího ministra školství prof. RNDr. Libora Pátého, CSc., či senátorky doc. MUDr. Jaroslavy Moserové, CSc., se Slezské univerzitě přinejmenším zčásti naplnit podařilo. Úkol, který si v době svého vzniku univerzita stanovila, stát se jedním z rozhodujících středisek vědy a vzdělávání v regionu českého Slezska, nepochybně plní, a to v oblasti humanitních, společenských a vybraných

přírodních věd i v několika uměleckých oborech.

Podstatná až rozhodující část její činnosti je zaměřena vedle vzdělávání do rozvoje špičkové vědy, kde nejvýznamnější úspěchy dosáhla doposud v oborech jako je matematika a historie. Jednoznačně to potvrzuje mimo jiné skutečnost, že právě v těchto oborech Slezská univerzita dosáhla akreditace oprávnění habilitačního a profesorského řízení. Lze oprávněně předpokládat, že v nedaleké budoucnosti se dostane obdobného oprávnění i třetímu oboru - fyzice. V řadě dalších oborů disponuje Slezská univerzita plnou strukturou studia, od studia bakalářského, přes navazující magisterské až ke studiu doktorskému, které v současnosti realizuje v matematice, fyzice, historii, archeologii, tvůrčí fotografii, korpusové lingvistice, ekonomii a informatice, v níž se podílí ve spolupráci s Vysokou školou báňskou - Technickou univerzitou Ostrava, Ostravskou univerzitou, Vysokým učením technickým v Brně a Ústavem geoniky AV ČR v Ostravě rovněž na realizaci projektu IT4Innovations, jehož výsledkem je výstavba vědeckého superpočítačového centra v Ostravě.

Zapojení Slezské univerzity do mezinárodní spolupráce ve vědě a výzkumu přivádí do regionu českého Slezska vědce z nejrůznějších zemí světa, mezi jinými z USA, Německa, Rakouska, ale i např. Ruska, Turecka, Japonska a dalších. Nejtěsnější kooperace je přirozeně navázána s nejbližšími sousedy: se Slovenskem, kde se v posledních letech zvláště intenzivně rozvíjí spolupráce s košickou univerzitou a s Ekonomickou univerzitou v Bratislavě, a přirozeně s Polskem, resp. s univerzitami

v polském Slezsku. Spolupráci zastřešuje Konference rektorů slezských univerzit, jejímž předsedou je v současné době rektor Slezské univerzity v Opavě a která sdružuje vedle opavské a ostravské univerzity i Vratislavskou univerzitu, Slezskou univerzitu v Katovicích, Opolskou univerzitu a Ekonomickou univerzitu v Katovicích. Přípravou společných vědeckých aktivit výše uvedených univerzit se zabývá Mezinárodní centrum slezských studií, pracující v současné době na přípravě projektu vytvoření atlasu česko-polského přhraničí a projektu zpracování velké Encyklopedie Slezska.

Bylo by možno se zmínit ještě o mnoha dalších aktivitách a plánech Slezské univerzity a jejího vedení a hovořit jak o řadě úspěchů, tak i přestálých a vyřešených problémech. Ponechme však širší bilancování až na čtvrtstoletí existence univerzity. V pohledu do této části minulosti můžeme nepochybně poskytnout uspokojivou odpověď na v úvodu položenou otázku. Slezská univerzita splnila v průběhu dvaceti let existence značnou část toho, co se od institucí univerzitního typu očekává a právem vyžaduje, i toho konkrétního, proč byla vlastně založena. Jistě, nelze ještě mluvit o univerzitě ve stadiu plné zralosti. Na dosažení tohoto cíle nedávají pouhé dvě desítky let dostatečný prostor. I tak dosáhla, vzhledem k možnostem a podmínkám, když ne všeho, čeho bylo možno dosáhnout, snad alespoň možného maxima.

Nyní stojí Slezská univerzita před další vývojovou etapou a v prostředí, které není a nebude snadné. Všichni její pracovníci si budou muset neustále uvědomovat, že právě příští období bude patrně náležitě k těm dosud nejsložitějším a nejobtížnějším. Turbulentní politické prostředí spojené s naprostou nejistotou při odhadu budoucího formulování společenské objednávky v oblasti vysokoškolského vzdělávání, očekávaná úsporná opatření připravovaná pro už tak hluboce podfinancované vysoké školy, diverzifikace českých vysokých škol, zavedení školního, prudký propad populační křivky a dlouhodobý pokles kvality absolventů středních škol, s tím vším se bude muset univerzita a zejména její vedení, akademičtí pracovníci a studenti vyrovnat. Věřím, že všichni zmínění se zhostí svých nelehkých úkolů minimálně stejně dobře a budou k nim přistupovat nikoliv se stejnou, ale s pokud možno vyšší mírou zodpovědnosti, aktivity a osobní angažovanosti jako doposud. Jen tak bude i možno se ctí udržet dobré jméno Slezské univerzity nejen pro současnost, ale i pro budoucí generace.

Rudolf Žáček

Významné okamžiky univerzitního rozvoje

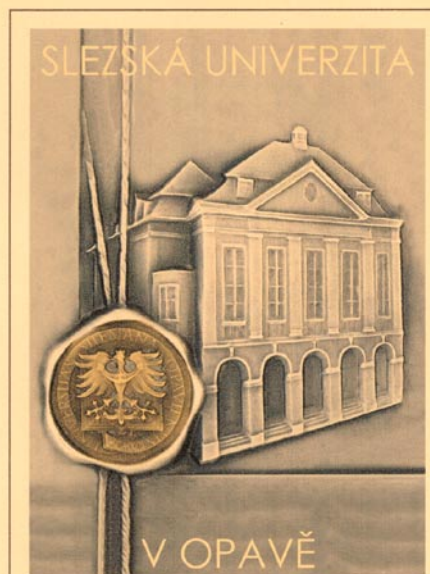
Slezská univerzita v Opavě

**Dlouhodobý záměr
vzdělávací, výzkumné a umělecké činnosti
Slezské univerzity v Opavě**

Opava, říjen 1999

SLEZSKÁ UNIVERZITA

V OPAVĚ

DLOUHODOBÝ ZÁMĚR
VZDĚLÁVACÍ, VÝZKUMNÉ
A UMĚLECKÉ ČINNOSTI
NA OBDOBÍ 2006 - 2010

**Dlouhodobý záměr
vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační,
umělecké a další tvůrčí činnosti na období 2011-2015**

Slezská univerzita v Opavě

Slezská univerzita v Opavě

**Aktualizace Dlouhodobého záměru
vzdělávací a vědecké, výzkumné, vývojové a inovační,
umělecké a další tvůrčí činnosti na rok 2011**

Opava, září 2010

Vzdělání z Opavy a z Karviné Evropa uznává

The European Commission awards the Diploma Supplement Label from 2009 to 2013 to:

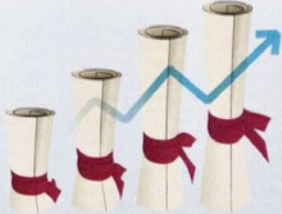
SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ

The institution has committed itself to the rigorous application of the Diploma Supplement and has proven excellence in its implementation.

For the European Commission
Brussels, in June 2009

Hélène Clark
Hélène Clark
Director for Lifelong Learning
European Commission

Gilbert Gascard
Gilbert Gascard
Director
Education, Audiovisual & Culture Executive Agency

Členství v European University Association

Se záměrem získat plnohodnotné individuální členství se Slezská univerzita v Opavě rektorem prof. RNDr. Demeterem Krupkou, DrSc., přihlásila k aktivní účasti na programu Conference of European Rectors (CRE) a požádala European University Association (EUA) o provedení institucionálního hodnocení kvality. Koncem září 2001 byla potom na zasedání rady EUA v chorvatském Dubrovniku do této organizace přijata. Stalo se tak jen nedlouho po ustavení EUA, která si letos připomíná 10. výročí existence. Za datum jejího oficiálního vzniku je totiž považován poslední březnový den roku 2001, kdy ve španělské Salamance došlo ke sloučení do té doby samostatně fungujících Association of European Universities a Confederation of European Union Rectors' Conferences.

Proces institucionální evaluace EUA byl na Slezské univerzitě v Opavě zahájen provedením vlastní evaluace, o jejíž zpracování se zasadila komise vedená tehdejším prorektorem pro studijní a sociální záležitosti doc. Ing. Františkem Němcem, PhD. V evaluační komisi EUA, která hodnocení

po předběžné a posléze hlavní návštěvě, uskutečněné za účasti tehdejšího náměstka ministra školství ČR doc. Ing. Josefa Průši, CSc., provedla, pracovali emeritní rektor Universidade de Lisboa Virgílio Meira Soares (předseda), emeritní rektor Universität Bayreuth Klaus-Dieter Wolf, emeritní

rektor Bogazici Üniversitesi Istanbul Üstün Ergüder a také Don Westerheijden z Center for Higher Education Policy Studies Universiteit Twente (tajemník). Jejich jména se zapsala do historie Slezské univerzity nejen s ohledem na uvedenou činnost hodnotitelů kvality dosažené na akademické půdě v Opavě a v Karvině, ale zejména pro zasvěceně formulovaný pohled jak na dosažené výsledky, tak především na další možnosti a perspektivy mladé a mimo hlavní česká národní centra situované vysoké školy. Ten totiž ani dnes neztrácí na aktuál-

nosti a svědčí o vysoké míře odpovědnosti, s níž k zadání posoudit v tom čase teprve desetiletou univerzitu přistoupili.

O to víc může těšit, že obsáhlé doporučení strukturované do osmi rozvinutých bodů, jehož se Slezské univerzitě v Opavě od citovaných členů evaluační komise dostalo (v písemné podobě je k dispozici od prosince 2001), ústí v povzbuzující a v nejednom ohledu inspirující závěr. „Slezská univerzita je nová univerzita s diferencovaným profilem a zajímavými vzdělávacími a výzkumnými programy. Je to instituce, která má dobrou výchozí pozici pro další rozvoj na horizontu evropského vysokého školství,“ říká se v něm. Hodnotitelé též vyjádřili poděkování za otevřenou atmosféru, v níž jejich návštěvy proběhly, a podnětné diskuse.

Při dvacetiletí Slezské univerzity proto není od věci akcentovat rovněž její desetileté členství v EUA, dnes reprezentující a podporující instituce vysokého školství v 47 zemích, a hlásit se k podílu na naplňování jejího ústředního sloganu „Strong Universities for Europe“.

(re)

Vznik Konference rektorů slezských univerzit

Ustavující deklarace

Rektoři Opolské univerzity, Ostravské univerzity, Slezské univerzity v Katovicích, Slezské univerzity v Opavě a Wrocławské univerzity s cílem dalšího upevnění dlouholeté spolupráce a rovněž pro dosažení jejího nového rozměru ve shodě s Boloňským procesem se rozhodli utvořit Konferenci rektorů slezských univerzit. Členem konference je rovněž rektor Ekonomické akademie v Katovicích. Do činnosti konference se mohou zapojit rovněž další rektori vysokých škol Slezska.

Činnost konference slouží k posílení regionální spolupráce v duchu sjednocené Evropy. Konference deklaruje vůli ke spolupráci se samosprávnými orgány krajů, ve kterých sídlí vysoké školy účastníci se konference.

Cíle konference budou realizovány prostřednictvím:

- Realizace společných vědeckých výzkumů, zvláště spojených se specifiky Slezska.
- Výměny vědecko-pedagogických pracovníků a studentů.
- Spolupráce při získávání vědeckých hodností pracovníků

Účastníci ustavujícího zasedání Konference rektorů slezských univerzit na půdě Slezské univerzity v Opavě (nahore) a podpis usnesení o zřízení Mezinárodního centra slezských studií v Katovicích (dole) Foto archiv

vysokých škol účastnících se konference.

- Společných prací týkajících se standardů výuky a kvality vzdělávání.
- Prostřednictvím představování a šíření informací o školách účastnících se konference.
- Kulturní výměny.
- Organizace společných konferencí a dalších činností směřujících k naplnění cílů konference.

V Opavě 20. listopadu 2003

Usnesení o zřízení Mezinárodního centra slezských studií

Univerzity Opolská, Ostravská, Slezská v Katovicích, Slezská v Opavě, Wrocławská a Akademie Karola Adamieckého v Katovicích zřizují Mezinárodní centrum slezských studií jako síť pro vědeckou, uměleckou a vzdělávací spolupráci.

Cílem Centra je iniciování a koordinace interdisciplinárních a srovnávacích výzkumů realizovaných v partnerských vysokých školách.

Organizační struktura, zásady fungování a financování Centra určují stanovy Mezinárodního centra slezských studií.

V Katovicích 10. června 2005

Univerzita si Medaile Jana Masaryka považuje

Medaili Jana Masaryka udělilo Slezské univerzitě (SU) v Opavě Ministerstvo zahraničních věcí České republiky. Poctu, kterou byla oceněna její dlouhodobá a aktivní spolupráce s vysokými školami v Polské republice, převzal 3. října 2005 při zasedání Konference rektorů slezských univerzit (KRSU) od generálního konzula ČR v Katovicích JUDr. Ing. Josefa Byrtuse rektor prof. PhDr. Zdeněk Jirásek, CSc.

Ke slavnostní události došlo na půdě jedné ze součástí katovické Slezské univerzity v Cieszyńie a za Uniwersytet Śląski převzal tutéž poctu její rektor prof. dr hab. Janusz Janeczek.

Obě univerzity úspěšně rozvíjejí vzájemné kontakty už od 15. června 1996, kdy jejich představitelé, rektori prof. RNDr. Martin Černohorský, CSc., a prof. dr hab. Maksymilian Pazdan, podepsali na Obchodně podnikatelské fakultě SU v Karvině oficiální dohodu o spolupráci. Vzájemnost a vůle obou partnerů navázané styky dále rozvíjet byla veřejně prezentována třeba na jaře 2005 uspořádaným recipročním Dne Slezských univerzit v Katovicích a v Opavě, jehož odborného, ale i společenského a kulturního programu se zúčastnili také vrcholní reprezentanti samospráv obou měst.

Medaile Jana Masaryka je považována za jedno z nejvýznamnějších ocenění, které kdy SU obdržela. Vždyť kontakty s polskými partnery začala rozvíjet už v době, kdy ještě samostatná Slezská univerzita

právně vlastně neexistovala. Vstupní protokol o přípravě spolupráce právě se Slezskou univerzitou v Katovicích nese datum 13. listopadu 1990. Katovická univerzita se tak stala prvním zahraničním partnerem nově se rodícího vysokého učení v českém Slezsku. Tehdy totiž Filozofická fakulta v Opavě i Obchodně podnikatelská fakulta v Karvině působily ještě pod hlavičkou Masarykovy univerzity. (re)

Nositelé hodností doctor honoris causa

Prof. RNDr. Jaroslav Kurzweil, DrSc.
Akademie věd ČR
únor 2001

Prof. Andrzej Mariusz Trautman
Uniwersytet Warszawski
únor 2001

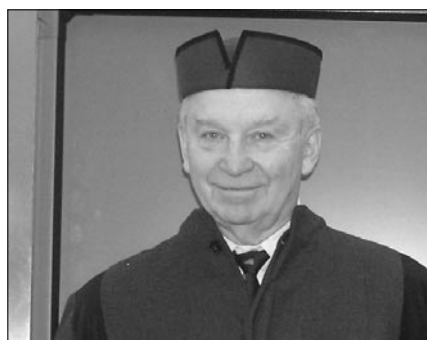
Prof. dr hab. Wiesław Tomasz Lesiuk
Uniwersytet Opolski
červen 2002

Prof. Dr. Dr. Gundolf Keil
Julius-Maximilians-Universität Würzburg
duben 2003

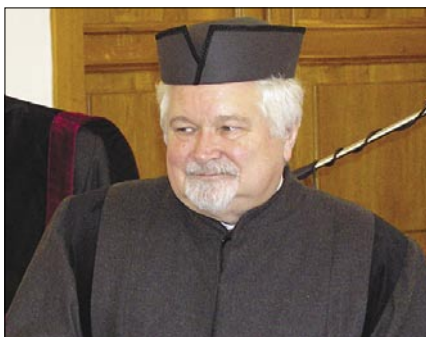
Prof. PhDr. Milan Jelinek, CSc.
Masarykova univerzita, Brno
říjen 2004

Prof. RNDr. Jiří Bičák, DrSc.
Univerzita Karlova v Praze
listopad 2005

Prof. Ing. Jiří Niederle, DrSc.
Akademie věd ČR
listopad 2005

Doc. JUDr. Petr Pithart
Senát Parlamentu ČR
únor 2007

Prof. RNDr. Petr Hájek, DrSc.
Akademie věd ČR
červen 2008

Dr. Gheorghe Păun
Rumunská akademie věd
červen 2008

Prof. RNDr. Jiří Čížek, DrSc.
Univerzita Karlova v Praze
říjen 2009

Prof. Dr. Norbert Richard Wolf
Julius-Maximilians-Universität Würzburg
říjen 2009

Výtvarná symbolika má nadčasovou hodnotu

Nahore

zleva znak Slezské univerzity v Opavě
vytvořený akad. soch. Zdeňkem Kolářským,
vrchol rektorského žezla
zhotoveného podle návrhu téhož autora,
logo jako součást grafického manuálu
zpracovaného společností OVX.cz 2003

Uprostřed

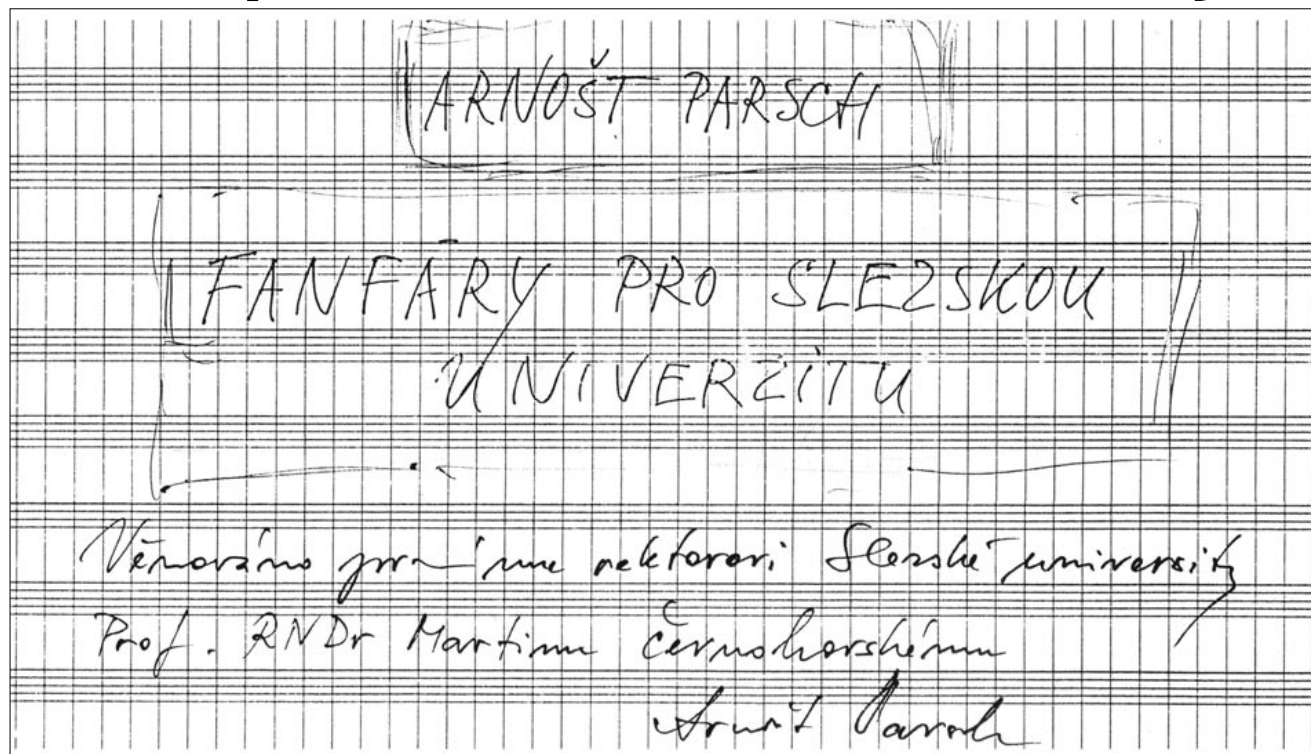
pamětní medaile ražené podle návrhu a modelu
akad. soch. Zdeňka Kolářského k 10. výročí
vzniku Slezské univerzity v Opavě v roce 2001,
pamětní medaile ražené podle návrhu a modelu
téhož autora k otevření budovy rektorátu
a Matematického ústavu v roce 2003

Dole

zleva vrcholy děkanského žezla
Filozoficko-přírodovědecké fakulty v Opavě,
Obchodně podnikatelské fakulty v Karvině
a Fakulty veřejných politik v Opavě
autorů akad. soch. Jiřího Španihela
a MgA. Pavla Strakoše

Intrada per Universitate Silesiana srdce jímá

Reprodukce originálu partitury Fanfár pro Slezskou univerzitu prof. Arnošta Parsche z 10. srpna 1993 s autorovou dedikací rektorovi Martinu Černohorskému (nahore), notový zápis úvodní části Fanfáry rektorské (dole). Skladba pro tři trubky, tři lesní rohy, dva trombony a bicí nástroje má osm částí, jimiž jsou Fanfára vstupní a závěrečná (1:30), Fanfára děkanská (1:20), Fanfára rektorská (1:46), Fanfára Výzva ke slibu (0:18), Fanfára Po slibu (0:21), Fanfára studentská (1:20), Fanfára hostů (2:44) a Fanfára čestného doktora (0:48). Suita vyrůstá z kořenů slezského kulturního dědictví Repro archiv

Rakouskými tituly obohatil Opavu Peter Niesner

Dr. Peter Niesner, velvyslanec našich jižních sousedů v Praze (vpravo), při otevření Rakouské knihovny v prostorách budovy Filozoficko-přírodovědecké fakulty na Masarykově ulici na podzim 1993 Foto V. Bartek

Za mimořádnou osobní podporu a pomoc teprve nedávno konstituovanému vysokému učení se o pět let později stal rakouský diplomat historicky prvním nositelem Zlaté medaile Slezské univerzity v Opavě Foto V. Bartek

Podpora Nadace Hermanna Niermanna zavazuje

Symbolickou pásku při zahájení provozu Německé knihovny v Opavě na podzim 1997 přestřihli představitel Nadace Hermanna Niermanna z Düsseldorfu Uwe Stiemke (vlevo) a rektor Martin Černohorský Foto V. Bartek

Pro všechny posluchače germanistiky představuje Německá knihovna neo-cenitelný přínos. A za tituly, které v ní nenajdou, mohou jezdit do věhlasné knihovny Julius-Maximilians-Universität ve Würzburgu Foto archiv

Ani rusky psaná literatura na univerzitě nechybí

Taky ruština zůstává světovým jazykem; přesto se Ruská knihovna situovaná v prostorách suterénu univerzitní budovy na Olbrichově ulici v Opavě do povědomí veřejnosti dostává jen pozvolna Foto archiv

Při oficiálním otevření Ruské knihovny na jaře 2006 byla přečtena zdravice Centrální univerzální vědecké knihovny A. N. Někrasova v Moskvě, která několik set svazků Slezské univerzity darovala Foto archiv

Knihovna karvinské fakulty poskytuje komfort

Do rekonstruovaných prostor v areálu Na Výhlídce se knihovna Obchodně podnikatelské fakulty v Karviné vrátila v prosinci 2009. Pomohly k tomu rovněž finanční prostředky Moravskoslezského kraje Foto archiv

Plocha interiéru knihovny přesahující 1300 m² je prostorově komfortní; v podzemním podlaží získal své umístění depozit, dvě nadzemní podlaží slouží pro přímý kontakt uživatelů s knihovnicemi Foto archiv

Celouniverzitní knihovna se už zdá být nadosah

Vizualizace zadního pohledu na rekonstruovanou univerzitní budovu na Bezručově nám. 14 v Opavě, budoucí sídlo Fakulty veřejných politik, s dostavbou objektu univerzitní knihovny podle architektonické studie OSA projektu Ostrava, s.r.o., autorů Ing. arch. Aleše Vojtásika, Ing. arch. Marka Danyše a Ing. arch. Ludka Wolka. Předpokládáné ukončení rekonstrukce a dostavby se váže k jarnímu termínu 2014. Knihovna pojme 160 tisíc svazků Foto archiv

Proměny opavských univerzitních objektů

Budova na Masarykově ulici, někdejší úřad zemské vlády slezské, v níž sídlí několik odborných ústavů Filozoficko-přírodovědecké fakulty, dostala současnou podobu po rekonstrukci ukončené v roce 1997

Foto archiv

Areál na Hradecké ulici slouží opavským fakultám. Jeho součástí je i objekt kolejí (na snímku dole) a nově též zázemí pro praktickou výuku oboru Lázeňství a turismus v podobě nového gastrocentra

Foto archiv

Dvacet let Slezské univerzity v Opavě (1991-2011)

Proměny karvinských univerzitních objektů

Část vysokoškolského areálu Na Výhlídce při zahájení rekonstrukce a po ní. Stavební práce tu skončily v předjaří 2008. Uprostřed objekt koleji, dole knihovna, znovuotevřená na konci následujícího roku Foto archiv

Objekt na Tř. Osvobození dozal modernizace v loňském roce, kdy v něm byla vyměněna okna, dveře i střecha auly, která dostala nové vybavení (snímek nahoře). Budova slouží pro výuku oboru Hotelnictví Foto archiv

Laureáti Ceny rektora Slezské univerzity

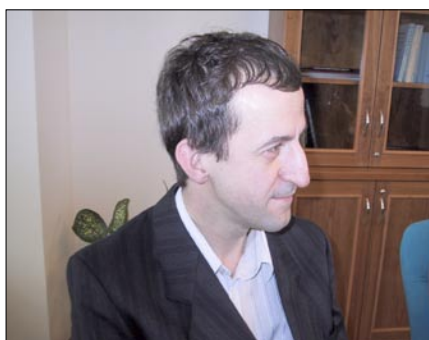
Libor Pavera
Ústav bohemistiky a knihovnictví
2000

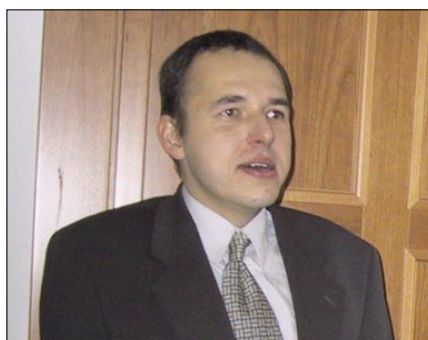
Jiří Knapík
Ústav historie a muzeologie
2002

Artur Sergyeyev
Matematický ústav
2002

Tomáš Kopf
Matematický ústav
2003

Pavel Šopák
Ústav historie a muzeologie
2003

Gabriel Török
Ústav fyziky
2005

Martin Čapský
Ústav historie a muzeologie
2006

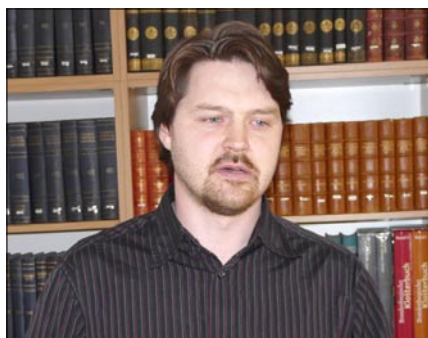
Eva Šrámková
Ústav fyziky
2007

Marta Štefánková
Matematický ústav
2007

Petr Slaný
Ústav fyziky
2009

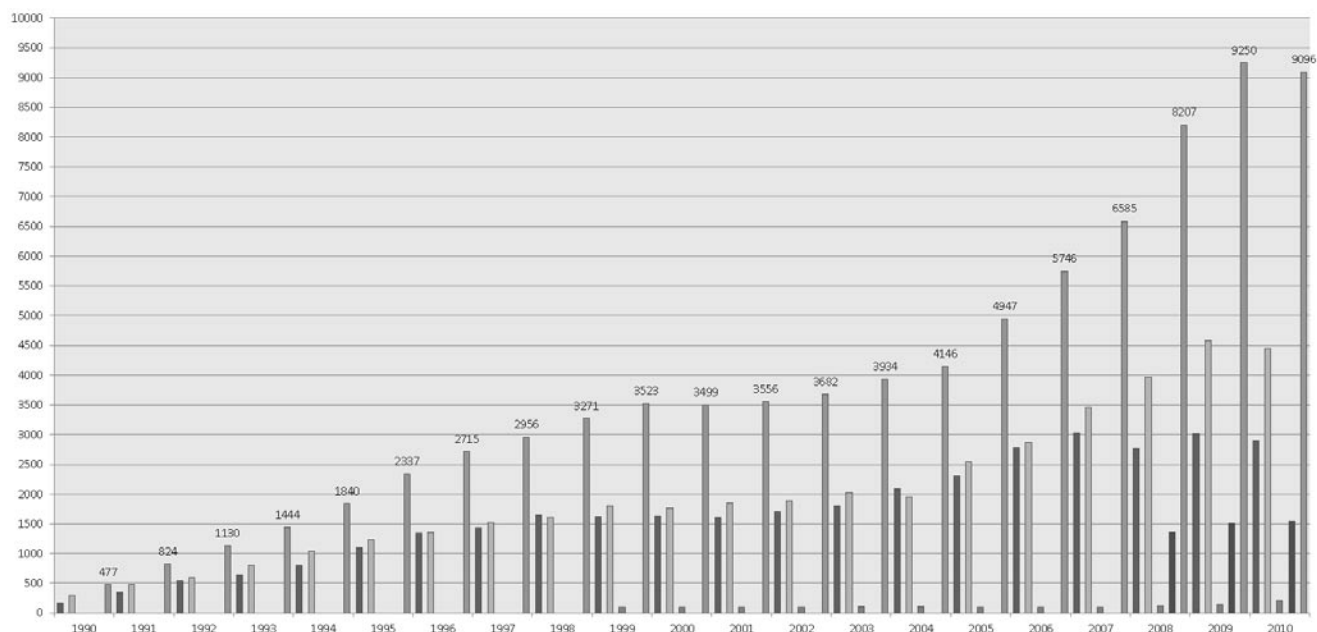

Robert Antonín
Ústav historických věd
2010

Jiří Kovář
Ústav fyziky
2010

Řady studentů a absolventů se dál rozšiřují

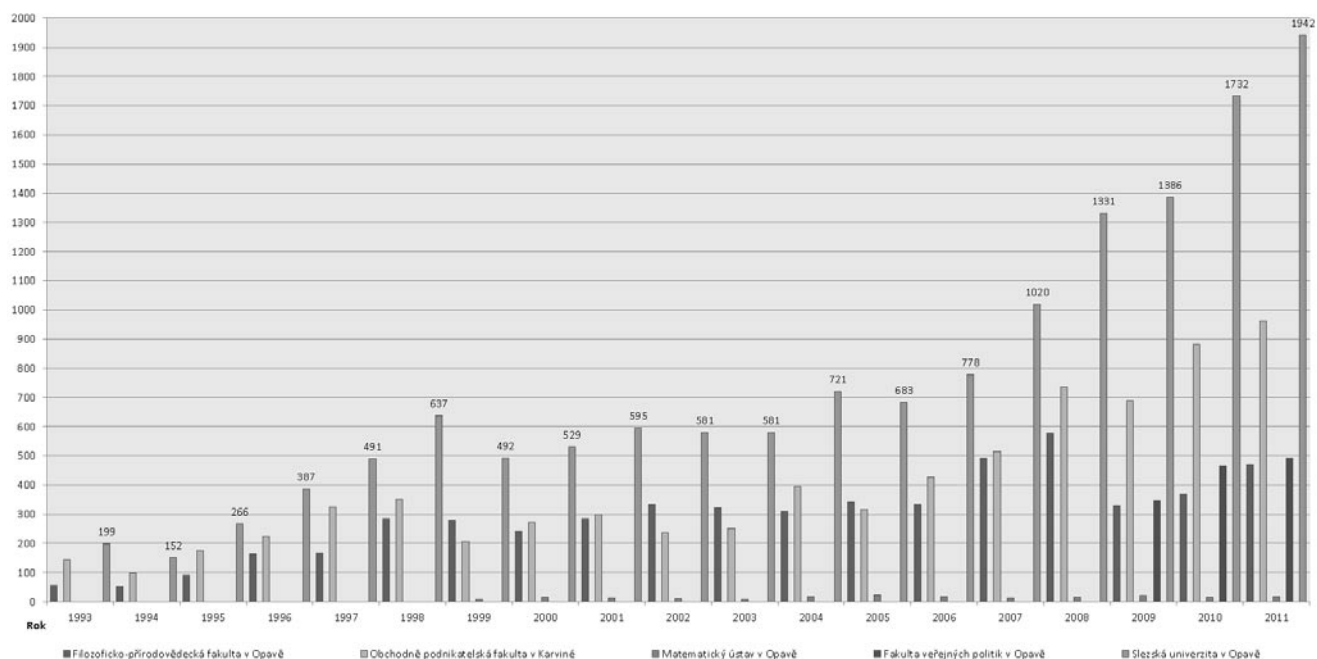

V počátečním roce 1990-91, kdy odbornou gesci nad oběma prvními fakultami (tehdy Filozofická fakulta a Obchodně podnikatelská fakulta) budoucí Slezské univerzity v Opavě držela ještě Masarykova univerzita, studovalo v Opavě a v Karvině 477 studentů. V průběhu let k těmto dvěma součástem přibyl Matematický ústav v Opavě (1999) a od roku 2008 pak další fakulta, a to Fakulta veřejných politik v Opavě.

První absolventi opustili svou alma mater v roce 1993 (tehdy to byli „jen“ bakaláři), od roku 1995 k nim přibýli už i magistři

a inženýři (v ekonomických oborech studovaných na karvinské Obchodně podnikatelské fakultě).

Východiskem pro přehledné zpracování základních statistických údajů výše uvedených kategorií studentů a absolventů Slezské univerzity v Opavě v grafech byly do roku 1999 povinné výkazy zasílané Ústavu pro informace ve vzdělávání, počínaje rokem 2000 je zdrojem příslušných dat matrika SIMS (Sdružené informace matrik studentů). V rámci zjednodušení nejsou uvedeny názvy součástí v historickém vývoji, ale v aktuálně platné podobě.

Noviny Slezské univerzity

První číslo 17. ročníku vyšlo 27. září 2011 k příležitosti 20. výročí nabytí účinnosti zákona České národní rady č. 314/1991 Sb. Vydal rektorát Slezské univerzity v Opavě. Připravila redakční rada ve složení Ivan Augustin, František Koliba, Tomáš Kramný s přispěním rektorátních pracovníků a autorů publikovaných příspěvků. Typografická úprava Ivan Augustin a Tomáš Kramný. Fotografie Vojtěch Bartek a archiv Slezské univerzity, tisk Tiskárna Kleinwächter, Frýdek-Místek, náklad 2500 kusů. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., Odštěpným závodem Severní Morava, čj. 2596/97-P/1 ze dne 3. 7. 1997. Noviny jsou zapsány do evidence periodického tisku pod evidenčním číslem MK ČR E 10027. ISSN 1801-1071

Poskytovat všem vzdělání s perspektivou

